

SOCI. ALRÅ DGIV EREN

DANSK SOCIALRÅDGIVERFORENING

05/25

GUIDE

Sådan optimerer du
din telefon-rådgivning.

FORFATTER EMMA HOLTEN:

Vi skal tale om, at omsorg skaber
værdi for både borgere og samfund.

Vi er **vilde** med
det faglige **løft**
- men vi mangler
tid og ressourcer

TEMA: Barnets lov i praksis

8

"Det ædru liv skal være mere attraktivt end livet med alkohol"

Carina Blomholt, alkoholbehandler i Odense Kommune, hjælper borgerne med at få øje på det gode ved at være ædru – og har skrevet en bog om helhedsorienteret alkoholbehandling til socialt udsatte borgere.

Foto: Hung Tien Vu

TEMA: NÅR REFORMEN RAMMER VIRKELIGHEDEN**VI ER VILDE MED DET FAGLIGE LØFT, MEN VI MANGLER TID OG RESSOURCER**

Socialrådgivere oplever både styrken ved løbende børnesamtaler, makkerskab på svære sager og mere sparring – og bagsiden i form af tidspres, bureaukrati og lange dage på landevejen, når to socialrådgivere skal til samtale med et barn i en plejefamilie langt væk.

Foto: Michael Drost-Hansen

29

Når vi om lidt går til kommunalvalg, håber jeg, at kandidaterne husker arbejdsvilkår er også borgernes vilkår. Vejen til stærk velfærd går

Rasmus Balslev, formand, DS' Region Øst

32

"Vi skal tale om, at omsorg skaber værdi for både borgere og samfund"

Vi bliver nødt til at ændre den måde, vi taler om omsorg på, hvis vi skal løse krisen på social- og sundhedsområdet og i psykiatrien, mener feminist og forfatter Emma Holten.

38

"Hvis en kvinde har en mandlig læge, er hun bedre stillet, jo flere døtre lægen har"

Sandra Flos er socialrådgiver i Borger og Arbejdsmarked, Vordingborg Kommune.

Foto: Claudia Vega

10

Guiden

Undgå at give råd.
Svar kun på
konkrete
spørgsmål.
Vær ikke for ivrig
med at videre-
henvise.

**én ting: Socialrådgivernes
gennem os.**

Foto: Lisbeth Holten

Kontakt redaktionen på
redaktionen@socialraadgiverne.dk

04 NYT FRA DS

08 MEDLEM NR.

"Det ædru liv skal være mere attraktivt end livet med alkohol."

10 GUIDEN

Sådan optimerer du din telefonrådgivning.

14 FORSKEREN

De unge oplever, at straf og tilsyn fylder for meget i Ungdomskriminalitetsnævnet.

16 TEMA: BARNETS LOV I PRAKSIS

Vi er vilde med det faglige løft – men vi mangler tid og ressourcer.

22 VOXPOP

Vi kæmper for at leve op til kravene, men hvordan skal vi nå det, spørger fem tillidsrepræsentanter.

24 FORSKERE KORTLÆGGER ÅRSAGER TIL HYPPIG JOBSKIFTE

Næsten hver fjerde børne- og ungerådgiver forlader sit job i løbet af et år, viser ny rapport fra VIVE.

26 TRE TING FÅR DIG TIL AT BLIVE I JOBBET

27 TRE SKARPE

Vi har bedt formand for KL's socialudvalg, Ulrik Wilbek, om at svare på tre spørgsmål om implementeringen af Barnets lov.

28 LEDER

Sårbare børn har også brug for minimumsnormeringer.

28 MIN MENING

29 REGIONSLEDER

ET kommunalvalg om gode arbejdsvilkår, tak!

29 PRAKSISKLUMMEN

Kunne det ske for mig?

30 JURA

Samvær og kontakt ved bortadoption.

31 DEBAT

Ingen stopknap til hjemløse-karrusellen.

32 INTERVIEW MED EMMA HOLTEN

– Vi skal tale om, at omsorg skaber værdi for både borgere og samfund, siger feminist og forfatter Emma Holten.

38 REFLEKSION

"Hvis en kvinde har en mandlig læge, er hun bedre stillet, jo flere døtre lægen har".

35 KONTAKT

35 KALENDER

Dansk Socialrådgiverforening

Udgives af Dansk Socialrådgiverforening, Toldbodgade 19 B, 1253 København K, telefon 7010 1099, ds@socialraadgiverne.dk, www.socialraadgiverne.dk **Ansvarshavende redaktør** Signe Færch, sif@socialraadgiverne.dk **Redaktør** Susan Paulsen, sp@socialraadgiverne.dk **Journalister** Sofie Mehl Augustesen, sma@socialraadgiverne.dk, Cathrine Bruhn Bangild, caba@socialraadgiverne.dk, Nora Kanafani, noka@socialraadgiverne.dk **Layout** Signe Ida Christiansen, sic@socialraadgiverne.dk **Annoncer** til Socialrådgiveren, Socialraadgiverjob.dk og Dansk Socialrådgiverforenings nyhedsbrev tegnes af: Media-Partners, telefon 29 67 14 36, www.Media-Partners.dk/medier **Stillingsannoncer** marianne@media-partners.dk **Tekstsideannoncer** joergen@media-partners.dk **Deadline** for annoncer til 6-2025 er 26. november 2025 **Forside:** Michael Drost-Hansen **Tryk** Stibo **Årsabonnement** 499 kr. inkl. moms. Løssalg 79 kr. pr. nummer plus forsendelse **Socialrådgiveren udkommer** 6 gange om året. Dette nummer udkommer 26. oktober 2025. Artikler og indlæg er ikke nødvendigvis udtryk for organisationens holdning. **Kontrolleret oplag:** 19.891 **Trykt oplag:** 20.050 **ISSN** 0109-6103

MIT HADEORD

Sprog har magt. Derfor skal vi bruge det med omtanke. Har du et **yndlings- eller hadeord** så skriv til os på ord@socialraadgiverne.dk

Lene B. Kuntz, socialrådgiver,
Afdelingen for Psykoser, Psykiatrien
Skejby, Region Midtjylland.

PROCES

I mit arbejde i psykiatrien hører jeg ofte svaret "vi er i proces". Det er både fra kommunale og regionale samarbejdspartnere, politikere m.fl. Det kan for eksempel være, når man spørger, hvornår der følges op på en konkret indsats, og svaret så bliver: "Vi er jo i proces".

Men hvad vil det sige at være i proces – hvornår sker der så noget konkret? Hvor når kan jeg eller patienten forvente et svar? Jeg oplever ofte, at det at være i proces bruges som svar for at undgå at sige noget konkret eller som legal undskyldning for ikke at have forholdt sig til, hvad der skal ske.

Svaret giver som oftest anledning til frustrationer, fordi det er så ukonkret og "fluffy".

Kræver politisk handling

GIV FORÆLDRE RET TIL AT PASSE SYGE BØRN

Dansk Socialrådgiverforening, Danmarks Lærerforening og Dansk Sygeplejeråd kræver politisk handling for at give forældre bedre mulighed for at passe deres syge børn.

I et fælles debatindlæg peger de tre organisationers forpersoner Signe Færch, Gordon Ørskov Madsen og Dorthe Boe Danbjørg på, at det nuværende system presser forældre til at vælge mellem arbejde og omsorg:

"Hos vores medlemmer fylder ønsket om bedre muligheder for at passe syge børn. Socialrådgivere, sygeplejersker og lærere brænder for deres arbejde – men de vil også kunne passe deres syge børn, til de er raske".

De foreslår en model inspireret af barselsområdet, hvor staten dækker via dagpenge, og overenskomsterne bygger ovenpå. De opfordrer politikerne til at tage ansvar og sikre en ret ved barn syg, som matcher hverdagen i danske familier.

"Vi ved, at andre (fagforeninger, red.) er bekymrede for indblanding fra Christiansborg. Men når det gælder muligheden for at passe sine syge børn, er der brug for, at vi finder løsninger i fællesskab, som ikke gør et kollektivt problem til den enkelte families ansvar".

De understreger, at de er meget bevidste om at passe på den danske model, hvor arbejdsmarkedets parter forhandler sig frem til gode løsninger, men understreger samtidig at:

"Den danske model handler også om at finde samfundsmæssigt holdbare løsninger, hvor både lovgiverne og arbejdsmarkedets parter tager ansvar, når der er brug for det."

Debatindlægget har været bragt på avisendandmark.dk, 29. september

OK26

HAR VI DE RIGTIGE OPLYSNINGER OM DIG?

Dansk Socialrådgiverforening gør klar til de kommende overenskomstforhandlinger i 2026. Vi har brug for, at vi har de rigtige kontaktoplysninger om dig, så vi kan holde dig opdateret om forløbet i overenskomstforhandlingerne – og ikke mindst så du kan stemme om OK26.

Derfor har vi brug for din hjælp: Tjek, om vi har de rigtige oplysninger om dig på medlem.socialraadgiverne.dk

Hvis du har spørgsmål: Send en mail til DS på kontakt@socialraadgiverne.dk eller kontakt Medlems-service på 70 10 10 99.

Hjemmearbejde

ARBEJDSKADE-SAGER KAN MÅSKE GENOPTAGES

En dom fra Højesteret den 2. maj 2025 betyder, at en række sager om skader sket under hjemmearbejde kan genoptages. Så hvis du tidligere har fået afslag på anerkendelse af en arbejdsskade sket under hjemmearbejde, kan din sag måske genoptages.

Det skal du gøre:

Hvis du har fået afslag fra AES (Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring), skal du søge om genoptagelse via AES' hjemmeside.

Hvis du har fået afslag fra Ankestyrelsen, skal du kontakte Ankestyrelsen direkte.

Du kan også kontakte Dansk Socialrådgiverforenings arbejdsskadekonsulenter via DS' Medlemsservice på 70 10 10 99, hvis du har brug for vejledning.

SES VI?

Til to dage fyldt med oplæg, workshops og masser af faglighed.

Mød **Dorthe Birkmose**, psykolog og forfatter, **Emma Holten**, forfatter, **Emil Falster**, handicap-forsker, **Inge Bonfils**, projektleder i Reconnect, **Sara Simick**, socialrådgiver og mange mange flere!

11.-12. NOVEMBER

På Hotel Nyborg Strand

Tilmeld dig her: socialraadgiverne.dk/sd25

Kvistholm

FAMILIEHJEM & KONSULENTYDELSER

Vi dækker hele Danmark

Familiehem

Vi er et familiehem, der akut eller planlagt, tager imod mødre, fædre eller par, der har brug for hjælp til at varetage en dagligdag med deres barn. Vi tager imod familier med børn i alderen 0-6 år, samt gravide.

VI TILBYDER

- ✓ Døgndækket familiehem.
- ✓ Familiebehandling.
- ✓ Samspilsobservationer.
- ✓ Udvikling af forældre-barn relationer.
- ✓ Observationer og beskrivelser af forældre-kompetencer og mentaliseringsevne.
- ✓ Sikrer barnets udvikling og trivsel under indskrivning.

Konsulenttydelser

Tilbyder alternativ til anbringelse 24 timer i døgnet samt andre sociale ydelser. Vi dækker hele Danmark.

VI TILBYDER

- ✓ Støtte og overvåget samvær: BL §§ 103-105 – Samvær (støttet samvær § 104, stk. 3 / Overvåget samvær § 105, stk. 1, nr. 1)
- ✓ Praktisk pædagogisk støtte: BL § 32 stk. 1, nr. 2
- ✓ Familiebehandling: BL § 32, stk. 1, nr. 5
- ✓ Afklarings og Rådgivningsforløb: BL § 30
- ✓ Kontaktperson: BL § 32 stk. 1, nr. 3
- ✓ Støtte i forbindelse med efterværn: BL § 114-116 Ungestøtte
- ✓ Støtteperson ifm. anbringelse af barnet: BL § 75
- ✓ Ledsagerordning: BL § 89
- ✓ Alternativ til anbringelse: BL § 32 stk. 1 nr. 1
- ✓ Anbringelse på eget værelse, kollegie eller kollegielignede hjem: BL § 46-47 – 43 stk. 1 nr. 5 eller som efterværn jf. BL § 114.1.4 eller § 120.
- ✓ Støtteophold / Aflastning i hjemmet: BL § 32, stk. 1, nr. 7
- ✓ Socialpædagogisk støtte: SEL § 85
- ✓ Tryghedsopkald til udsatte voksne: SEL § 85

Alternativ til anbringelse · Tlf: 71 10 28 05

www.kvistholmmorbarn.dk

Et sted at lære at leve

Botilbud - Dagtilbud - STU - LAB og §103/104

Fonden Ørnehøj er en non-profit socialøkonomisk virksomhed beliggende ved Bakkebølle Strand, 8 km. udenfor Vordingborg på Sydsjælland, i et dejligt naturområde med adgang til privat strand og egen park.

Fonden Ørnehøj - Ørnehøjgårdsvej 11, 4760 Vordingborg
Tlf.: 5531 2500 - Email: info@ornehoj.dk - www.ornehoj.dk

ServiceLOVEN
§ 107 og § 108

Ledige pladser på botilbud

altiden

På Altidens botilbud sikrer vi:

- **FOKUS PÅ OMSORG OG UDVIKLING** for udsatte voksne borgere. Vi hjælper dem med at skabe en meningsfuld tilværelse ud fra deres individuelle muligheder.
- **HVERDAGSLIV MED FORUDSIGELIGHED** hvor vi vægter traditioner samtidig med, at vi går på opdagelse i nye muligheder og løsninger.
- **TÆT SAMARBEJDE** med borgeren og dennes hjemkommune ud fra borgerens egne mål, drømme og motivation.
- **GENNEMSKUELIGE PROCESSER FOR TAKSTSPECIFIKATIONER** på alle vores botilbud i hele Danmark.
- **VI ARBEJDER EFTER INDIVIDUEL GODKENDELSE** med målgrupper inden for psykiske vanskeligheder, intellektuel kognitiv forstyrrelse herunder udviklingshæmning, autisme, personligfarlig kriminalitet, dømt til retslige foranstaltning og udadreagerende adfærd. Der kan være medfølgende misbrug tilknyttet til målgrupperne.

Kontakt os

Altidens visitation
Telefon: 71 96 12 48
Mail: visitation@altiden.dk

Scan QR-koden

med kameraet
og læs mere om
Altidens botilbud til voksne

For dig og jer, der ønsker udvikling og fornyelse i det sociale arbejde

Supervisionshuset har samlet en gruppe erfarne og højt specialiserede supervisorer i København og vest for Storebælt. De er klar til at hjælpe dig, dine kolleger og din organisation med at skabe kvalitet og trivsel i arbejdet med menneskelig velfærd og udvikling.

Vi superviserer enkeltpersoner og grupper – både inden for og på tværs af fag, og vores supervisorer møder dig med professionel indsigt og et godt overblik. Vi tilbyder også online supervision til enkeltpersoner og grupper, så du kan få supervision lige dér, hvor det passer dig bedst, og den geografiske afstand til supervisor ikke har nogen betydning.

Ring til Jakob Hassing på 88 93 00 01 eller læs mere på **supervisionshuset.dk**

PROFESSIONELT
OG MENNESKELIGT
OVERSKUD

SUPER
VISIONS
HUSET

”

Jeg har hørt ledere sige, at det lyder som en dyr metode. Men du sparer måske fem afrusninger, medicin, indlæggelser og så videre.

Carina Blomholt, socialrådgiver og alkoholbehandler

CV

Carina Blomholt
50 år, Odense

2025

Udgiver sammen med professor Anette Søgaard Nielsen fagbogen 'Helhedsorienteret alkoholbehandling til socialt udsatte borgere', forlaget Samfundslitteratur.

2009 -

Alkoholbehandler ved Alkoholbehandling i Odense Kommune.

2003 - 2009

Arbejder ved alkoholrådgivningen i flere forskellige kommuner.

2000 - 2003

Uddannet socialrådgiver, Den sociale Højskole i Odense.

"Det ædru liv skal være mere attraktivt end livet med alkohol"

– Vi hjælper borgerne med at få øje på det gode ved at være ædru – hvad de faktisk har i deres liv, og hvad der giver dem glæde, siger socialrådgiver **Carina Blomholt**, som er aktuel med en ny bog om helhedsorienteret alkoholbehandling til socialt udsatte borgere.

Af Mette Mørk
Foto: Hung Tien Vu

- JEG KAN ALTSÅ snakke meget om det her, og jeg kan være svær at stoppe, siger socialrådgiver og alkoholbehandler Carina Blomholt grinende i telefonen.

Og det kan hun. På den engagerede måde, der gør det svært at forstå, at hun faktisk havde modstand, da hendes leder tilbage i 2017 sagde, at de skulle indføre behandlingsmetoden Community Reinforcement Approach (CRA), som var anbefalet i Sundhedsstyrelsens kliniske retningslinje for behandling af alkoholafhængighed.

– Jeg tænkte: Åh. Endnu en metode. Men der gik ikke lang tid, før jeg kunne se, at her var endelig noget helhedsorienteret alkoholbehandling, der matcher særligt den

socialt udsatte borger, som har flere problemer i livet udover alkoholafhængighed, fortæller Carina Blomholt.

Hun fremhæver, at CRA giver mulighed for at tænke hele vejen rundt om borgeren, når det gælder job, sygdom, familie, uddannelse, netværk med mere.

– Vi har med udsatte borgere at gøre, der ofte har mange afbrudte forløb bag sig. Det kan være en kontanthjælpsmodtager midt i 50'erne. Sagsbehandleren prøver at sende ham i arbejdsprøvning. Men borgeren bliver ustabil, og sagsbehandleren tænker: Hvad er der på spil? Lugter han af alkohol? Men ingen har måske kigget på: Slider han med noget fysisk eller psykisk? Har han måske ikke noget netværk? Målet er, at det ædru liv skal være mere attraktivt, end livet med alkohol.

"Vi forstærker sikkerhedsnettet"
Carina Blomholt forklarer, hvordan metoden adskiller sig fra den ordinære alkoholbehandling.

– Vi kigger fremad og går ved siden af borgerne, mens de prøver at finde en erstatning for alkoholen. Vi hjælper dem med at få øje på, hvad de faktisk har i deres liv, og hvad der giver dem glæde. Som den borger, der skal ned til byen og forny sit telefonabonnement. Han skal se, hvor langt han er kommet, fordi

han faktisk har et abonnement – og betaler sine regninger.

Og det kan tage tid, men Carina Blomholt pointerer, at det er tiden værd:

– Den ordinære alkoholbehandling er et afgrænset forløb, og det giver god mening, at man ikke skal hænge fast i behandlingssystemet. Når vi taler om borgere, der har adskillige behandlingsforløb bag sig, skal vi være mere elastiske, samtidig med, at vi hele tiden evaluerer: Er der progression? Er man for eksempel startet til badminton? Er det relevant med en paragraf 141-handleplan? Er der etableret kontakt til sagsbehandler eller bostøtte? Jeg har hørt ledere sige, at det lyder som en dyr metode. Men du sparer måske fem afrusninger, medicin, indlæggelser og så videre. Det er så godt givet ud, at vi forstærker sikkerhedsnettet rundt om den sårbare borger.

Sammen med professor Anette Søgaard Nielsen har Carina Blomholt skrevet en bog om CRA-metoden. Og hun håber, at den kan inspirere andre – noget, hun også vil opfordre til på Socialrådgiverdage i november, hvor hun og en kollega holder en workshop.

– Jeg håber, at man får øje på, at redskaberne fra CRA kan plukkes til ens egen praksis – for eksempel i et sygedagpengeafsnit eller i psykiatrien. ♦

←
– Jeg håber, at man får øje på, at redskaberne fra CRA kan plukkes til ens egen praksis – for eksempel i et sygedagpengeafsnit eller i psykiatrien, siger alkoholbehandler Carina Blomholt.

SÅDAN OPTIMERER DU DIN TELEFONRÅDGIVNING

Hvordan skaber du tryghed, struktur og faglig tyngde i en samtale, hvor du kun har stemmen at arbejde med? Guiden giver dig konkrete redskaber til at gøre din telefonrådgivning mere nærværende.

Redigeret af Susan Paulsen

6 principper for Den gode rådgivningssamtale

Her er seks overordnede principper for alle typer rådgivningssamtaler, som kan være gode at have i baghovedet.

- 1. Undgå** at give råd, men hjælp med at afsøge brugerens egne svar.
- 2. Svar** kun på konkrete spørgsmål, hvis du kan. Det er langt mere professionelt at være i tvivl eller at henvise videre.
- 3. Vær** ikke for ivrig med at viderehenvise, og gå ikke i panik, hvis du ikke kan give et svar. Ofte har brugerne taget mod til sig eller ventet længe i kø, og det kan virke afvisende, hvis du er for hurtig til at viderehenvise.
- 4. Henvi**s kun til instanser, hvor du ved, hvem der står bag tilbuddet, kender stedets faglige niveau og er sikker på, at tilbuddet stadig eksisterer.
- 5. Giv** "håndholdt" hjælp over telefonen og hjælp brugeren ind på den rigtige hjemmeside, mens vedkommende stadig er på linjen. Det føles nærværende og kan især være gavnligt for mennesker i krise, som kan have svært ved at overskue selv simple ting.
- 6. Repetér**, hvad næste skridt er. Er der for eksempel blevet visiteret til et internt tilbud om et fysisk møde, så hør, om brugeren har fået skrevet aftalen ned og forstået, hvad vedkommende selv skal handle på inden aftalen – det kunne for eksempel være at sygemelde sig hos lægen.

Samtalemodel som køreplan eller huskeliste

Fra vi tager telefonen, til vi lægger på, vil samtalen have bevæget sig gennem flere forskellige faser, som samtalemodellen neden for viser. Modellen kan støtte dig som rådgiver og fungere som huskeliste eller køreplan.

ETABLERING AF KONTAKT

- Velkommen. Det er rådgivningen.
- Hvad har du brug for at tale om?
- Hvad har du brug for hjælp til?

Giv brugeren følelsen af, at hun/han er i gode hænder: Sig, at der er god tid.

Afklar, om brugeren har ringet det rette sted hen – hvis ikke, så tag dig tid til at få henvist til rette sted.

Vær tovholder på samtalen.

Det kan være nødvendigt at stille opklarende spørgsmål eller afgrænse brugerens historie – og at sige, at I kan vende tilbage til det, der bliver fortalt.

AFKLARING AF BRUGERENS HISTORIE

- Prøv at fortælle lidt om den historie, du står i lige nu.
- Hvad er det, der gør, at du kontakter Rådgivningen netop i dag?"
- Har du fortalt andre om din situation?"

MÅLSÆTNING FOR SAMTALEN

- Hvad er hjælpsomt for dig, at vi får talt om?
- Hvad fylder mest, og hvad har du brug for, at vi får talt om nu?
- Hvad håber du at få ud af samtalen?

Opsummer gerne vigtige pointer.

Få eventuelt brugeren til at skrive dem ned for at sikre, at han/hun kender næste skridt og kan bruge pointerne i sit videre forløb.

UDVIKLING OG HANDLING

- Har du fået hjælp til din problemstilling tidligere?
- Nu har du for første gang fortalt at... Hvordan har det været?
- Kunne det være godt for dig at tale videre med andre om det?

Lav en myndig, men kærlig afrunding.

Undgå at åbne for nye problematikker

Anerkend, at det var godt, at brugeren ringede (især, hvis der er gjort mange tilløb).

AFKLARING AF BRUGERENS HISTORIE

- Jeg tænker, at vi skal til at runde af. Hvad tænker du om det?
- Er der noget, som stadig er uklart for dig, eller har du fået svar på alle dine spørgsmål?
- Kom rigtig godt videre – hej, hej.

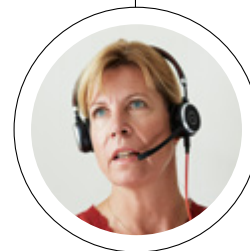

Telefonen som fagligt redskab: "Det er mere end bare et opkald"

Mange socialrådgivere udfører telefonrådgivning uden at tænke over det. Man ringer bare lige til en borger, men i virkeligheden er det en særlig disciplin, siger socialrådgiver og medforfatter til bog om telefonrådgivning.

Af Susan Paulsen

CV
Nanna Boysen,
socialrådgiver
Har bred erfaring inden for det psykosociale felt herunder telefonrådgivning i organisationer som Psykiatrifonden, Studenterterrådgivningen og supervision af telefonrådgivere i Sind.
Har siden 2016 arbejdet i Mødrehjælpens telefon- og chatrådgivning. Er medforfatter på bogen **"Telefonrådgivning - en grundbog"**, som udkom i 2022.

SELV OM TELEFONEN bruges flittigt til rådgivning på social- og sundhedsområdet, så mener socialrådgiver Nanna Boysen, at telefonrådgivning som fagligt redskab har levet et lidt overset liv.

– I virkeligheden sidder socialrådgivere meget ofte og lave telefonrådgivning uden, at de tænker over det. De tænker bare, jeg ringer lige til borgeren, men det er mere end bare et opkald.

– I telefonrådgivning kan vi bruge mange af de samme metoder, som i fysisk rådgivning, og alligevel er der nogle forskelle, som det er vigtigt at være opmærksom på, siger Nanna Boysen, der arbejder i Mødrehjælpens telefon- og chatrådgivning.

Hun peger på, at der længe har manglet en dansk metodebog på området, og hun håber, at bogen "Telefonrådgivning – en grundbog", som hun er medforfatter til, kan give kommende og nuværende socialrådgivere et styrket fagligt grundlag for at arbejde med telefonrådgivning.

"Telefonhygiejne"

Telefonen er et redskab, vi bruger konstant, men der har ikke været meget fokus på, hvordan man skaber rammer for samtalen, pointerer Nanna Boysen

– Sidder brugeren et roligt sted eller står vedkommende nede i Netto og skal til at snakke om, hvor vidt hun vil have en abort eller ej. Jeg kalder det telefonhygiejne – at sikre, at brugeren er et sted, hvor han eller hun kan mentalisere og være til stede i samtalen. Det gælder også for rådgiveren – det dur ikke at sidde og tjekke mails, mens man taler med brugeren.

En af styrkerne ved telefonrådgivning er, at den

ifølge Nanna Boysen kan give en særlig tryghed især for sårbare borgere.

– Mennesker, der oplever psykisk mistrivsel eller for eksempel vold kan lettere åbne sig, når de ikke sidder ansigt til ansigt med rådgiveren. Det kan skabe fortrolighed og gøre, at de søger hjælp tidligere.

Men telefonrådgivning kræver også mere bevidsthed hos rådgiveren.

– Man mangler kropssprog og små signaler, så man er nødt til at være ekstra opmærksom på stemmeleje, pauser og på at stoppe op, hvis samtalen forløber skævt. Her er metakommunikation helt centralt – altså at tale om, hvordan samtalen foregår, siger hun med henvisning til to nøglebegreber fra bogen: Metakommunikation og mentalisering.

Sidder brugeren et roligt sted eller står vedkommende nede i Netto og skal til at snakke om, hvor vidt hun vil have en abort eller ej.

Nanna Boysen, socialrådgiver

– Som rådgiver skal man både have sit eget sind og borgerens sind på sinde. Man skal turde sige: 'Jeg stopper dig lige – jeg er i tvivl om, hvad der sker nu.' Det er der, man finder ind til det, der virkelig betyder noget. ♦

Har du brug for inspiration og fagligt handlemod?

VISO har udgivet fem praksisfortællinger om samarbejdet med børn og unge i sårbare positioner og deres forældre.

I fortællingerne møder du Morten, Jonas, Johanne, Josefine, Molly og Mollys mor, Sigrid. Og VISOs specialister fortæller om erfaringer og dilemmaer fra deres arbejde og præsenterer redskaber og tilgange, som du kan bruge i din egen praksis.

VISO Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation

 Social- og Boligstyrelsen

Praksisfortællingerne handler om:

- Børn med erhvervet hjerneskade og usynlige sprogvanskeligheder
- Anbragte unges modstand i samarbejdet
- Unge med autisme og angst – balancegang mellem udvikling og overbelastning
- Unge med selvdestruktiv adfærd
- Forældresamarbejde med høj følelsesmæssig intensitet

Læs mere og kontakt os på www.sbst.dk/VISO

Samtaler med jobfokus virker

Med den nye beskæftigelsesreform er det vigtigere end nogensinde at fastholde jobfokus i samtaler med borgerne.

Fra forskningen ved vi, at det er samtalerne kvalitet – ikke antallet – der gør forskellen.

I vores nye håndbog "Jobfokus i samtaler" får du praksisnære anbefalinger og værktøjer, som du nemt kan bruge i dine daglige samtaler.

Download dit eksemplar gratis her: cabiweb.dk/jobfokus

cabi i!

Ungdomskriminalitetsnævn

"De unge oplever, at straf og tilsyn fylder mere end fremskridt"

Indgribende og ufleksible forløb – og meget fokus på tilsyn og en oplevelse af straf. Det er nogle af konklusionerne i en ny rapport om systemet med Ungdomskriminalitetsnævn og Ungekriminalforsorgen. Seniorforsker Britt Østergaard har været tovholder på undersøgelsen.

Af Mette Mørk

Hvad gør det ved de unge?

Vi mødte flere, der gav op på systemet, fordi de bliver mødt med så mange krav og vilkår, som de ikke kan honorere. De venter bare på at fylde 18 år og komme ud af systemet. En anden gruppe føler sig fanget, fordi de oplever, at der kun er fokus på fejltrin. Selv om man virkelig prøver at leve op til alle krav og vilkår, så bliver der kun fokuseret på den ene dag, man ikke har været i skole – fremfor alt det, der fungerer.

Samtidig kan det være konfliktfyldt for de voksne omkring de unge. For forældrene skal "anmelde" deres børn, hvis børnene for eksempel ikke overholder hjemmetidspunkter, ligesom læreren og pædagogerne skal rapportere om de unge. Så de relationer kan blive mistillidsfyldte.

Hvordan oplever unge og forældre balancen mellem hjælp og straf i det nye system?

– De unge oplever, at straf og tilsyn fylder meget. At systemet har fokus på fejltrin frem for fremskridt. Foranstaltningerne er de samme som under Barnets lov, men de kan iværksættes uden samtykke – og er underlagt tilsyn i Ungekriminalforsorgen. Der kan være krav om at møde i skole eller klub, og udeblivelse udløser "gult kort."

Risikoen for reaktioner ved overtrædelser af vilkår i forløbet fylder meget, da den unge kan blive genindstillet til nævnet og få skærpede indsatser – for eksempel anbringelse i en sikret institution.

I konkluderer, at der er behov for grundlæggende ændringer i systemet. Hvilke?

Man har skruet et system sammen, som ikke står på viden fra forskning. I stedet for at ændre værktøjskassen, flytter man blot beslutningskompetencen væk fra kommunerne og lægger yderligere lag af tilsyn og kontrol ovenpå. Men hvis de eksisterende redskaber og indsatser ikke virker, så gør mere kontrol det ikke nødvendigvis bedre.

For at lykkes med at støtte de mest udsatte børn og unge i en meningsfuld vej væk fra kriminalitet, kræver det sociale relationer præget af tillid, positive forventninger og plads til at fejle.

Hvordan kan socialrådgivere bedst håndtere det nuværende system?

Jeg håber, at socialrådgiverne vil bruge den information, der kommer fra de tilsynsførende, som har månedlige tilsynsmøder med børnene, til at sikre, at børnene faktisk er i tilbud og indsatser, der hjælper dem videre, og hvor de er i trivsel. Samtidig kan socialrådgiverne være opmærksomme på, at børn og unge oplever forløbene som indgribende og i højere grad indstille til ophør, så forløbene ikke bliver så langvarige. ♦

Britt Østergaard

er seniorforsker, cand. scient.soc., ph.d. i kriminologi ved VIVE og har stået i spidsen for undersøgelsen "Børn og unges møde med Ungdomskriminalitetsnævn og Ungekriminalforsorg", som er lavet i samarbejde med Københavns Professionshøjskole.

Læs hele rapporten på vive.dk

Kom i biffen 2For1

Køb 2 billetter for 1 billets pris pr. måned. Prisen er 145 kr., og du vælger selv tid, sted og film blandt alle Nordisk Film Biografer. Læs mere på pluskort.dk eller i PlusKort appen.

PlusBi

Psst! Der er
også rabat på
ekstra billetter og
biografguf til
filmen.

Dansk Socialrådgiverforening

PlusKort.

Vi er **vilde** med det faglige **løft** - men vi mangler tid og ressourcer

Drengen er tre år og ser dem stadig an, lidt betuttet. Socialrådgiver **Rebekka Vingborg** åbner børnekufferten. Ved siden af Rebekka sidder hendes kollega og noterer. Samtalen handler om drengens hverdag i børnehaven og plejefamilien - men for socialrådgiverne i **Brønderslev** og **Roskilde** kommuner er den også et konkret forsøg på at leve op til **Barnets lov**: At være **to på svære sager**, inddrage børnene løbende og samtidig navigere i tidspres, bureaukrati og lange dage på landevejen.

Af Bjarke Hartmeyer Christiansen
Foto: Michael Drost-Hansen

Bag om historien

Da Barnets lov trådte i kraft 1. januar 2024, var målet at styrke barnets rettigheder, sikre, at barnets stemme fremgår tydeligt i sagsakterne og løfte kvaliteten i sagsbehandlingen. Dansk Socialrådgiverforenings vilkårsundersøgelse viser, at syv ud af ti børne- og ungerådgivere oplever, at børneinddragelsen er blevet bedre med loven.

Alligevel peger flertallet af børnerådgiverne på, at loven – trods gode intentioner – møder træge kår i praksis. Vi følger op på undersøgelsen og zoomer ind på implementeringen: Hvordan går det egentlig med Barnets lov?

Drengen står i døren ind til børnehaven, da de ankommer. “Står du allerede klar?”, spørger Rebekka Vindborg, hans primære socialrådgiver. Han kigger genert på Rebekkas kollega og trykker sig ind til sin pædagog. Selv om han har fået at vide, at der kommer to voksne, virker det lidt overvældende på ham. “Vi kommer jo to i dag”, forklarer hun, før de alle går ind i et rum med orange vægge fyldt med legetøj. De sætter sig på fire lave børnestole.

Drengen er tre år og ser dem stadig an, lidt betuttet. Så tager Rebekka Vindborg sin børnekuffert frem og lægger en række kort med bamser på frem på bordet. Hun er kommet for at tale med ham om, hvordan det går i børnehaven og i den plejefamilie, han er anbragt i. Ved siden af Rebekka sidder hendes kollega og noterer.

Drengen kigger nysgerrigt på bamsekortene. “Hvordan går det i børnehaven?” siger Rebekka. “Det går fint”, svarer han og roterer lidt på sin stol.

→ “Kan du pege på det kort, der passer bedst på, hvordan det går?” Drengen peger på den glade bamse.

Fordel at være to

Rebekka Vingborg arbejder i familieafdelingen i Brønderslev Kommune. Hun fortæller levende om børnesamtalen med drengen, der foregik for et par dage siden. Den ligner de mange andre børnesamtaler, hun har holdt i tidens løb. Men to ting er anderledes. Med Barnets lov, som blev indført for snart to år siden, skal socialrådgiverne ikke længere følge op med faste intervaller, men hver gang, de vurderer, at der er behov for at inddrage barnet. Derudover skal der være to socialrådgivere på svære sager, så barnet ikke pludselig møder en fremmed, hvis den primære socialrådgiver stopper. Det samme gælder samtaler i forbindelse med tilsynsbesøg hos anbragte børn og unge.

– Jeg er glad for, at jeg ikke er styret af en fast kadence, men i stedet kan bruge mit faglige skøn til at beslutte, hvornår børnene har behov for inddragelse, siger hun og forklarer, at to på svære sager gavner både børnene og socialrådgiverne.

– Før sommerferien var jeg bekymret, fordi jeg ikke kunne nå at sætte gang i en kompenserende indsats. Så spurgte jeg min makker på sagen, om hun kunne lave et opstartsmøde, mens jeg var på ferie. Det er nyt for mig, at vi bruger hinanden på den måde. Det er også nyt for mig at kunne spørge en kollega under børnesamtalen, om der er noget, jeg har glemt, og på den måde undgå at skulle forstyrre barnet igen, forklarer hun og tilføjer, at det også sparer tid, at kollegaen kan notere under samtalen.

Har fået mere travlt

Men selv om hun bakker op om kravene til mere børneinddragelse og to på svære sager, har de også en bagside. I Dansk Socialrådgiverforenings vilkårsundersøgelse svarer fire ud af fem socialrådgivere på børneområdet, at de har fået flere opgaver, efter Barnets lov trådte i kraft i januar 2024 (se boks side 23).

Og Rebekka Vingborg oplever heller ikke, at arbejdsvilkårene er blevet bedre siden da.

– Loven har ikke ændret på, at det er megahårdt arbejde. Og jeg kan ikke mærke noget til, at vi skulle have fået mindre bureaukrati, siger hun og påpeger, at det også kan være svært at finde tid til at være to på alle børnesamtaler.

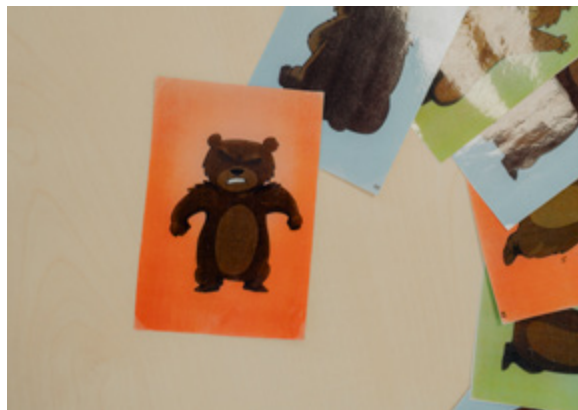
Jette Bruun Larsen, der er socialrådgiver og faglig leder for Rebekka Vingborg og 14 af hendes kolleger i afdelingen, oplever også, at kravet om to på svære sager er en udfordring.

– Det er blevet sværere at finde plejefamilier, så vi skal køre længere og længere for at komme ud til

↑ Faglig leder Jette Bruun Larsen, socialrådgiver Rebekka Vingborg tillidsrepræsentant Janet Nielsen bakker op om kravene til mere inddragelse af barnet, men det er ressourcekrævende at være to på de svære sager.

→ Barnet kan beskrive sine følelser ved at pege på kortet med den vrede, glade eller bekymrede bamse.

børnene. Og det personrettede tilsyn skal være på anbringelsesstedet, så det kræver, at to rådgivere trækker en dag ud af kalenderen. Jeg synes, vi har fået mere travlt.

Politisk beslutning om sagstal

Det er ellers ikke, fordi lovens krav er helt fremmede for socialrådgiverne i Brønderslev. Allerede i 2017 udrullede kommunen et nyt arbejdsgrundlag for sagsbehandlingen på børneområdet, “Varige Spor”, som også indebar et tættere samarbejde om svære sager og løbende opfølgning. Samtidig fastlagde kommunens politikere sagstallet til 25 og 35 sager

på henholdsvis udsatte- og specialområdet som en forudsætning for, at socialrådgiverne kan opfylde målsætningerne i arbejdsgrundlaget.

Ifølge tillidsrepræsentant Janet Nielsen har de socialrådgivere, der arbejder med udsatte børn, lige nu 25-30 sager hver. Og med Barnets lov er et rimeligt sagstal kun blevet endnu mere afgørende, fortæller hun.

↑
Redskaberne i børnekufferten er med til at åbne op for børnesamtalen.

– Jeg skal have fingeren mere på pulsen og være tættere på rådgiverne og sagerne. Der er mindre tjekliste og mere skøn, faglighed og arbejde med detaljer i sagerne, siger faglig leder, Jette Bruun Larsen.

– Hver gang, du trækker en kollega med ud, ryger der jo ressourcer fra organisationen. Det bliver bare ikke dokumenteret, hvor mange timer, der går til det, for det noterer vi ikke. Samtidig er der mere dokumentation, fordi vi nok dækker os bedre ind for at sikre kvaliteten i de faglige vurderinger, siger Janet Nielsen.

Hun ser dog også store fordele i den nye lov.

– Vi får spurgt om flere ting, når vi er to på sagerne, vi behøver ikke at aflyse, hvis den ene er fraværende, og vi øger kvaliteten i afgørelserne. Vi har lige fået ros fra politikerne for vores arbejde i familieafdelingen, siger hun og fortæller, at den øgede børneinddragelse styrker det enkelte barns stemme i dets egen sag.

Faglig leder Jette Bruun Larsen ser også den løbende inddragelse som et fremskridt. Samtidig giver det dog også andre udfordringer end blot de tidsmæssige, siger hun.

– Tidligere havde vi opfølgning og samtaler med fastlagte intervaller. Nu har vi mere fokus på, hvad barnet mener og tænker, fordi vi inddrager dem løbende. Hver gang, vi får en ny oplysning i en sag, skal vi overveje, om vi skal tale med barnet om det. Det arbejder vi stadig med. Jeg skal som faglig leder have fingeren mere på pulsen og være tættere på rådgiverne og sagerne. Der er mindre tjekliste og mere skøn, faglighed og arbejde med detaljer i sagerne.

Vi sparrer mere

Men de nye arbejds gange og krav giver også socialrådgiverne mulighed for at sætte en faglig retning i deres arbejde med børn, unge og familier. Når loven stiller krav til løbende inddragelse, to på svære sager og screening, er der et større rum for fortolkning end tidligere.

– Der er ikke en facitliste for, hvornår vi skal lave en børnefaglig undersøgelse ud over det, loven kræver (underretning om vold eller overgreb, red.). Derfor tager vi mange af sagerne med på teammøderne og taler om, hvad der giver mening i den enkelte sag. Vi opbygger en fælles forståelse hen ad vejen, siger Jette Bruun Larsen.

Tillidsrepræsentant Janet Nielsen er enig i, at fællesskabet spiller en stor rolle for, at hun og kollegerne lykkes i deres arbejde.

– Barnets lov kræver en stor indsats i fællesskab mellem rådgiverne, ledelsen og både interne og eksterne

→ samarbejdspartnere. Vi deler sager og sparrer mere, så fællesskabet er afgørende. Jeg bliver også nødt til at sætte mine kerneopgaver lidt på stand by, når jeg skal ud med en kollega som "to'er" på en sag, og som tillidsrepræsentant tjekker jeg ind løbende og hører, hvordan det går. Vi skal løfte i samlet flok. Det er fællesskabet i socialrådgiverfaget – at vi sparrer, er der for hinanden og lytter til hinanden, siger Janet Nielsen og forklarer, hvordan hun som tillidsrepræsentant oplever samarbejdet med ledelsen.

– Vi har brugt rigtig meget tid på at optimere vores samarbejde med vores nærmeste ledere og klæde dem på til at gå længere op i systemet. Der er jo et gensidigt samarbejde i TRIO (leder, tillidsrepræsentant og arbejdsmiljørepræsentant, red.) fra top til bund og omvendt. Vi har TRIO-møder, hvor vi drøfter tingene, og vi har en åben dør-politik helt op til direktøren. Fællesskabsånden går både på tværs samt op og ned i organisationen og kommunen.

"Vanvittigt ressourcetræk"

Fællesskabet er også afgørende i familieafdelingen i Roskilde Kommune. Det fortæller socialrådgiver og afsnitsleder Louise Norsk.

– Det er en ny lov og noget af en opgave, men vi er fælles om den. Der, hvor der kommer kvalitet ud af det, er, når rådgiverne kommer med deres erfaringer, og vi drøfter dem sammen – når de går ud og arbejder med det i den konkrete familie, siger hun.

Tillidsrepræsentant Winie Larsen lægger også vægt på fællesskabet og er glad for dialogen med ledelsen. Samtidig påpeger hun, at lovens nye krav presser hende selv og kollegerne, som ifølge hende har mellem 22 og 25 sager i gennemsnit.

– Folk er stressede og pressede. Heldigvis er der ikke langt fra os og til ledelsen, og hvis en kollega ikke selv vil gå til dem, hjælper jeg og arbejdsmiljørepræ-

↑
– Vi skal løfte i samlet flok. Vi sparrer og er der for hinanden, siger tillidsrepræsentant Janet Nielsen (th.).

←
Der er ikke fastlagte krav om børnesamtaler i Barnets lov, bortset fra ved underretninger og overgreb.

For et kvarter siden talte jeg med en kollega, der havde tårer i øjnene, fordi hun var så presset. Så vi skal tale om, at hun kan få et par ekstra hjemmearbejdsdage.

Winie Larsen, tillidsrepræsentant, Roskilde Kommune

sentanten med at formidle det videre, siger hun og giver et eksempel.

– For et kvarter siden talte jeg med en kollega, der havde tårer i øjnene, fordi hun var så presset. Så vi skal tale om, at hun kan få et par ekstra hjemmearbejdsdage.

Hun havde håbet, at Barnets lov havde givet mere tid sammen med børnene og deres forældre.

– Nogle arbejdsdage er blevet lettere, men vi skriver stadig sindssygt meget. Hver gang, vi får en underretning, skal vi screene, så der ligger rigtig mange screeninger i sådan en sag. Der er meget skrivearbejde, siger hun og peger samtidig på, at nogle børn er anbragt langt væk.

– Vi har ikke tid nok. Jeg har for eksempel en, der er anbragt helt nede i Nykøbing Falster, en på Bornholm og en i Sønderjylland. Nogle af mine kolleger må køre til Skagen. Det er et vanvittigt ressourcetræk at hive to rådgivere ud til de besøg. Jeg så gerne, at man fjernede kravet om to på svære sager", siger Winie Larsen. Det er afsnitsleder Louise Norsk enig i.

– Det er en god tanke at sikre kontinuitet for barnet, men i praksis er det ikke altid til barnets bedste. Risikoen for skift bliver fordoblet, fordi der nu er to, som kan stoppe. Jeg synes næsten, det er værre.

Udover Barnets lov mærker socialrådgiverne ifølge tillidsrepræsentant Winie Larsen også, at kommunen har en presset økonomi.

– Vi skal bruge mere netværk og civilsamfund. Det kan også meget, og det er rigtig vigtigt at gøre, fordi de fortsat er der, når vi har afsluttet sagen. Men ofte ønsker familien ikke, at vi fortæller netværket om deres udfordringer, og i nogle tilfælde har de slet ikke noget netværk, der kan bruges. Alligevel bruger vi rigtig meget tid på at afdække netværk hver gang, og vi bruger det også mere end tidligere, fortæller hun.

Korte og præcise afdækninger

Ligesom fagfællerne i Brønderslev ser hun både frem- skridt og udfordringer i den nye lov.

– Både vi og forældrene er glade, når vi kan lave en afdækning frem for en børnefaglig undersøgelse (BFU). Afdækningerne er korte, præcise og aktuelle, hvor en BFU også er tilbageskuende. Det er ikke så rart

Vi får spurgt om flere ting, når vi er to på sagerne, vi behøver ikke at aflyse, hvis den ene er fraværende, og vi øger kvaliteten i afgørelserne.

Janet Nielsen, tillidsrepræsentant, Brønderslev Kommune

for forældrene at læse om alt det, de ikke har formået hele barnets liv, siger hun og udtrykker samtidig bekymring for, om de inddrager børnene for meget.

– Jeg synes, at børnene indimellem skal være med til at beslutte ting og få viden, de ikke nødvendigvis skulle have haft. Nogle gange får jeg ondt af dem. Vi har også både børn og forældre, der siger, at vi godt nok skal snakke meget med dem. Og det gør noget ved mig og mine kolleger, så vi taler også om det – kan de ikke bare få lov at være børn.

Samme bekymring har Rebekka Vingborg fra Brønderslev. For hende er det en faglig udfordring at gribe situationen an på den rette måde, så børnene ikke pålægges et ansvar for beslutninger, de ikke selv er modne nok til at træffe. Samtidig oplever hun også, at den løbende inddragelse giver hende et bedre indblik i barnets perspektiv, som kan have helt konkret betydning for hendes faglige skøn.

– For eksempel havde jeg en samtale med en dreng på fire år, hvor jeg var i tvivl om, hvorvidt samværet med forældrene skulle afbrydes. Det er jo et stort ansvar at pålægge en lille dreng, så jeg vælger at sige: ”Nu har du ikke set mor og far – hvordan har det været? Og hvordan vil det være, hvis du ikke skal se mor og far?”. Men han siger meget tydeligt, at han gerne vil blive ved med at se sine forældre, og det medvirker faktisk til, at vi undlader at gå i Børne- og ungeudvalget for at afbryde samværet, fortæller Rebekka Vingborg og understreger, at barnets stemme altid er afgørende. Også selv om den ikke ændrer en konkret beslutning.

Det gælder også hendes samtale med den anden dreng – ham på tre år. Efter han havde peget på den glade bamse for at vise, hvordan han har det i børnehaven, spurgte hun ham til hans far.

– Så pegede han på den sure bamse. Han var ellers meget glad for sin far, så det gav mig en mulighed for at spørge ind og få et dybere indblik i deres relation, siger hun.

Hovedpunkter i BARNETS LOV

1. Styrket børneinddragelse

Socialrådgiveren skal inddrage barnet eller den unge løbende og følge op senest tre måneder efter, at indsatsen er sat i værk. Derefter skal opfølgning ske efter en faglig vurdering med inddragelse af barnets eller den unges ønsker og behov. Der er ikke fastlagte krav om børnesamtaler, bortset fra ved underretninger om overgreb.

2. Nyt og mere fleksibelt sagsforløb

Der er ikke længere krav om børnefaglige undersøgelser i alle sager. I stedet indledes alle sager med en screening for at finde ud af, om der er behov for en yderligere afdækning. Er der det, skal der enten foretages en afdækning af problemstillingen og behov for støtte eller i alvorlige eller komplekse sager en børnefaglig undersøgelse. Støtten kan under alle omstændigheder sættes i gang umiddelbart efter screeningen.

3. To socialrådgivere på svære sager

I svære sager skal to socialrådgivere deltage i møder med barnet eller den unge. Det samme gælder samtaler i forbindelse med tilsynsbesøg hos anbragte børn og unge.

Barnets lov udløber af aftalen om Børnene Først fra 2021.

FEM TILLIDSREPRÆSENTANTER:

Vi kæmper for at leve op til kravene - men hvordan skal vi nå det?

Hvad har **Barnets lov** betydet for dit arbejde? Hvor oplever du og dine kolleger de største fordele og udfordringer? Det har vi spurgt fem tillidsrepræsentanter om.

Af Susan Paulsen

"Vi er blevet bedre til at komme hurtigt i gang"

Katrine Madsen

Tillidsrepræsentant, Københavns Kommune, Din sociale indgang - Børn. Arbejder med børn og unge mellem 9 og 18 år.

- På mange måder, er vi nået et rigtigt godt stykke. Vi har 20-25 sager pr. rådgiver, og vi er blevet bedre til at inddrage på forskellige måder. Det kan være en telefonsamtale, et børnebrev, det kan være online, eller vi kan gå en tur. Vi har også mødt modstand - både fra unge og forældre. Nogle gange synes de, at det er sårbart, at vi skal tale så relativt meget med deres børn.

- Intentionen med afdækning er god - at vi hurtigt kan sætte en indsats i gang uden en børnefaglig undersøgelse. Men i praksis er familiernes situationer så komplekse, at det sjældent bare handler om én ting. Skolefravær

er for eksempel aldrig bare skolefravær. Vi er blevet bedre til at komme hurtigt i gang, men det kan stadig være svært, fordi vi gerne vil ramme rigtigt første gang - og det kræver, at vi afdækker grundigt.

- Så Barnets lov har mange gode intentioner, som er svære at indfri i praksis. For eksempel er støttefamilier (venskabsfamilier, red) svære at finde, og to rådgivere på svære sager lyder godt, men hvis begge stopper, giver det ingen stabilitet for barnet. Og der er stadig stor udskiftning, fordi det er et hårdt område at arbejde på. Ressourcer og ambitioner stemmer ikke altid overens.

"Det rammer følelsesmæssigt, når der ikke er tid til opgaverne"

John Nylander Sværke

Tillidsrepræsentant, Næstved kommune, Center for Børn og Unge.

- Uden at have spurgt hver og en af mine kollegaer, så er jeg overbevist om, at alle er vilde med de faglige løft, og vi er også vilde med at levere en højere kvalitet, men det er bare ikke muligt i den grad, som Barnets lov lægger op til. Vi skal løbende beskrive vurderinger af barnet, forberede børn til samtaler og bruge kreative redskaber som bamsekort, UNO og tegnematerialer.

- Men kravene matcher ikke de ressourcer, vi har. Med gennemsnitligt 35 sager pr. rådgiver bliver tidspres og svarfrister en stor udfordring, og nogle kollegaer får ødelagt nattesøvnen og går ned med stress. Det rammer følelsesmæssigt, når der ikke er tid til opgaverne.

- Den høje arbejdsmængde er jo noget, som kan ændres, hvis der træffes en politisk beslutning om det. Med udgangspunkt i Barnets lov, lovmedholdelighed og hensynet til mine kollegers trivsel, kunne der skabes langt bedre vilkår, hvis vi havde flere rådgivere end i dag. Men det kræver også et landspolitisk fokus.

Dansk Socialrådgiverforenings vilkårsundersøgelse viser, at socialrådgiverne på børne- og familieområdet er underlagt et stort pres:

- 81% oplever, at der er kommet mange eller lidt flere arbejdsopgaver efter Barnets Lov, mens kun 17% angiver, at man er blevet opnormeret tilsvarende.
- 86% fortæller, at de har et højt eller meget højt arbejdspress, og 45% angiver, at de hele tiden eller ofte føler sig stressede.
- 57% angiver, at deres arbejdspress hele tiden eller ofte påvirker kvaliteten af deres arbejde, mens 42% angiver, at deres arbejdspress hele tiden eller ofte påvirker borgerne.
- 63% fortæller, at borgerne har større udfordringer end tidligere, mens 75% oplever, at borgerne venter for længe på hjælp, og 33% angiver, at borgerne ikke får den rette støtte.

”Lavt sagstal giver overskud og ingen stress-sygemeldinger”

Anne Christiansen Andersen

Tillidsrepræsentant, Odense Kommune, Familie og Forebyggelse, Børn- og Familierådgivningen, Børnerådgivningen Nord.

– Vi har været forholdsvis gode til at implementere Barnets lov hos os, men det har virkelig været 'learning by doing'. Der er stadig ting, vi skal lære, og nogle opgaver som for eksempel screeninger, som kræver, at vi tager stilling til, hvor meget der skal skrives.

– Jeg kan godt se ideen med, at der skal være to rådgivere på tilsyn med anbragte børn. Men i praksis kan det være uhensigtsmæssigt. Jeg har oplevet børn med funktionsnedsættelser, som ikke har noget sprog, hvor vi skal bruge tre timer på transport frem – og så ender det med, at

den ene sidder og kigger på, mens den anden tager børnesamtalen. Det er spild af tid.

– Vi har i de seneste fire år været en del af projekt 'Udvidet samarbejde', hvor vi har et lavere sagstal. 28 sager mod normalt 35 til 42 – og det giver virkelig overskud. Jeg kan ringe til familier, følge op hjemme hos familierne og har tid til akutte samtaler uden at tilsidesætte andre opgaver. Det gør, at jeg kender familierne bedre, og jeg føler mig som en del af indsatsen. I projektperioden har vi ikke haft stress-relaterede sygemeldinger. Nu afventer vi, om politikerne mere permanent vil investere i lavere sagstal.

”I hverdagen bliver det tit til halve løsninger”

Kristina Smidt Bohn

Tillidsrepræsentant, Esbjerg Kommune, Familierådgivning, Borger & Arbejdsmarked. Arbejder med unge mellem 15 og 23 år.

– Der er nogle rigtig gode intentioner i Barnets lov, men vi er ikke blevet opnormeret, selv om vi har fået flere opgaver. Vi har i gennemsnit 28 til 33 sager. Jeg tror ikke, at jeg kan finde en eneste kollega, som ikke bakker op om lovens intentioner, men de spørger også, hvordan skal vi nå det?

– En af de største forskelle i praksis er, at der nu er meget mere fokus på, at vi skal være to på de komplekse sager. Det er

fagligt set en kæmpe styrke, fordi vi kan sparre bedre og træffe mere kvalificerede beslutninger. Men i hverdagen bliver det tit til halve løsninger – måske er vi to med til ét møde, men ikke til de efterfølgende, fordi kalenderen ikke kan gå op.

– Vi er blevet varslet om, at der skal oprettes et anbringelsesteam, og det har rystet mine kolleger. Det er alt for belastende, hvis man kun skal arbejde med anbringelsessager. Begrundelsen er, at der sker for mange fejl i sagerne, men måske skyldes problemerne snarere sagsmængden end behovet for et specialteam. Vi har prøvet det før – og resultatet var, at kolleger enten sagde op eller blev syge. Heldigvis har vi et stærkt kollegialt fællesskab, så jeg håber, at vi kan holde på kollegerne.

Nye krav står i skærende kontrast til virkelighed med stram økonomi

Linea Mølholm

Tillidsrepræsentant, Aarhus Kommune, Ungecenter. Arbejder med unge mellem 15 og 29 år.

– Barnets lov rummer stærke intentioner om inddragelse og kontinuitet, og det er positivt, at vi skal dokumentere, hvordan den unge selv ønsker at blive inddraget. Men jeg oplever, at kravet om løbende at skulle screene nye oplysninger kan skabe mange afbrydelser i arbejdet.

– I de unges liv sker der ofte meget, og når vi konstant skal registrere og dokumentere nye detaljer – for eksempel hvis en ung har røget hash – bliver arbejdet let fragmenteret. Intentionen om at være to på svære sager giver mening, men det er ikke altid det, de unge ønsker – og ressourcerne er der sjældent.

– De nye krav står i skærende kontrast til virkeligheden med stram økonomi, langsomme sagsgange og manglende klarhed i lovgivningen. I min afdeling opnormerede vi i april som led i projektet 'Tættere på de unge', men allerede i august blev der indført ansættelses- og forbrugsstop. Pt. skal alt højt op i hierarkiet for, at vi kan bevilge noget som helst. Vi forsøger at holde fast i det positive, men der er langt fra lovens intentioner til hverdagen i praksis.

Næsten hver fjerde børne- og ungerådgiver forlader sit job i løbet af et år

Hvordan undgår kommunerne **hyppig udskiftning** blandt socialrådgivere på børne- og ungeområde, som udfordrer intentionerne om **stabilitet** og **kontinuitet** i Barnets lov? Forskere bag ny rapport peger på tre forhold, som kan få rådgiverne til at blive i jobbet: Kollektiv sammenhængskraft, faglig tryghed og handlemulighed.

Af Susan Paulsen

HVER GANG et barn eller en ung skal skifte rådgiver i sin sag, er der risiko for, at det går ud over barnet, fordi viden og relationer går tabt. Men næsten hver fjerde børne- og ungerådgiver forlader sit job i løbet af et år.

Det viser den nye VIVE-rapport "Skiftende børne- og ungerådgivere – hvor stort er problemet, og hvordan kan kommunerne arbejde med det i praksis?". Marianne Schøler Kollin, chefanalytiker i VIVE og medforfatter på den nye rapport, siger:

– Selv om vi ofte taler om, at der er mange rådgiverskift, blev jeg overrasket over omfanget. Jeg studsede også over, hvor store forskelle der er mellem kommunerne, og hvor slemt det står til nogle steder.

Tallene fra første halvår i 2024 viser problemets omfang: 12 procent af landets børne- og ungerådgivere forlod deres job. Der er store forskelle kommunerne imellem. I første halvår 2024 var der således en kommune, hvor ingen rådgivere forlod jobbet, mens der i anden kommune var 40 procent.

Automatisk rådgiverskift

Hvis hver fjerde rådgiver forlader jobbet årligt, betyder det, at mindst hvert fjerde barn skifter rådgiver.

Oven i det kommer de automatiske rådgiverskift, når kommuner er opdelt i for eksempel et forebyggelsesteam og et anbringelsesteam eller et børneteam og et ungeteam.

– Vi kan se, at to ud af tre kommuner har en organisering, der indebærer risiko for automatiske rådgiverskift. Det kan ske, enten når barnet bliver ældre, eller når barnet skal anbringes. Det udfordrer intentionerne om stabilitet og kontinuitet i Barnets lov, pointerer Marianne Schøler Kollin og tilføjer:

– Til gengæld ser vi også, at nogle kommuner har afskaffet at være opdelt i for eksempel børneteam og ungeteam og i stedet er blevet opdelt i distrikter, for at børn og unge og deres familie kan få lov til at beholde den samme rådgiver.

Udskiftning tærer på sammenhængskraft

Forskerne bag rapporten har identificeret tre forhold, som er afgørende for, om rådgiverne har lyst til at blive i deres job. Det er kollektiv sammenhængskraft, faglig tryghed og handlemulighed (se boks side 26).

I rapporten beskrives rådgiverfunktionen som et job med stor kompleksitet og med høje faglige og

En rundspørge, som Dansk Socialrådgiverforening lavede i 2024, viser, at **socialrådgivernes beslutningskompetence er blevet mindre**. Lidt over halvdelen af socialrådgiverne svarer, at de gerne vil kunne træffe flere beslutninger. Det gælder særligt på børneområdet, hvor 72 procent af socialrådgiverne efterspørger en større beslutningskompetence.

Læs mere om rundspørgen i Socialrådgiveren nr. 3/24 på socialraadgiverne.dk/publikationer

følelsesmæssige krav – ofte under et stort sags- og tidspres. Derfor er det afgørende, at der er kollektiv sammenhængskraft med tillidsfulde, anerkendende og omsorgsfulde relationer både mellem kolleger og mellem medarbejdere og ledelse.

– De store forskelle i udskiftningen af rådgivere kommunerne imellem handler i høj grad om stemningen, opbakningen, kulturen og de strukturer, arbejdet er organiseret efter. Nogle steder opstår en negativ spiral, hvor nye medarbejdere ikke når at blive ordentligt integreret, tilliden blandt kolleger får aldrig lov at udvikle sig – og så forsvinder de igen, siger Marianne Schøler Kollin og uddyber:

– Det kan styrke den kollektive sammenhængskraft, hvis der bliver skabt strukturer for, hvordan der bliver taget imod nye rådgivere – hvor ledelsen prioriterer onboarding af nye kolleger med eksempelvis mentorforløb. Samtidig er det også en hjælp for de medarbejdere, der løser opgaven, fordi ledelsen så er opmærksom på, hvem der 'trækker læsset' og også kan tage højde for det i den samlede opgavebelastning, forklarer Marianne Schøler Kollin på baggrund af eksempler fra rapportens fem case-kommuner.

Der er også et eksempel på, at mentorerne får et særligt løntillæg. Det får en nyansat rådgiver til at føle, at det er mere legitimt at forstyrre, fordi mentorerne netop får løn for det.

Ikke alene med ansvar og skyld

Der findes sjældent én rigtig løsning, når børne- og ungerådgivere træffer beslutninger, som kan få vidtrækkende konsekvenser for et barns liv. Derfor spiller faglig tryghed en stor rolle og den kan ifølge Marianne Schøler Kollin understøttes med faglig ledelse og gennem kollektiv ansvarsdeling.

– Hvis jeg kort skal sige, hvad faglig tryghed er, så handler det om, at man ikke står alene. Det gælder både, når man kommer hjem fra en ubehagelig oplevelse – for eksempel med en meget aggressiv far – og efterfølgende bliver grebet følelsesmæssigt af leder og kolleger. Men det handler også om, at man oplever

Jeg studser over, hvor store forskelle der er mellem kommunerne, og hvor slemt det står til nogle steder.

Marianne Schøler Kollin, chefanalytiker i VIVE

ikke at stå alene med det store ansvar, det er at træffe beslutninger på vegne af sårbare børn og unge.

Det gælder også i forhold til det pres, som kan komme udefra i form af mediesager og borgmesterklager. Selvfølgelig er det ledelsen, som har dialogen udadtil, men det er afgørende for trygheden, hvordan der bliver talt om det indadtil, fremhæver Marianne Schøler Kollin:

– Der er en kæmpe forskel på, om lederen beder om en redegørelse fra rådgiveren, hvor der mellem linjerne bliver sagt, at det var dig, der ikke gjorde det ordentligt – også selv om det var en beslutning, der blev truffet på teamlederniveau. Eller, som det var tilfældet i anden kommune, hvor lederen sagde: "Du skal lige vide, at der er kommet en klage, men det skal du ikke tænke over, for den håndterer vi". Så det er vigtigt, at ledelsen har en fælles procedure for, hvordan den tager ansvaret i sådanne situationer. At ledelsen tager det seriøst, at man skal være tryk i sin stilling og ikke skal stå alene med ansvaret og følelsen af skyld.

Anerkendelse af faglighed

Samtidig er det vigtigt, at rådgiverne har handlemulighed og oplever, at de reelt har mulighed for at gøre en forskel. Det betyder noget, om ledelsen er tilgængelig, om beslutningskompetencen er klart defineret,

Om rapporten

Rapporten "Skiftende børne- og ungerådgivere – hvor stort er problemet, og hvordan kan kommunerne arbejde med det i praksis?" bygger på både registerdata, en spørgeskemaundersøgelse samt interviewdata fra den kvalitative undersøgelse, hvor både ledere og børne- og ungerådgivere fra fem casekommuner har deltaget.

Rapportens **refleksionsspørgsmål** kan inspirere til samtaler om, hvordan I sammen kan styrke tilknytningen til arbejdspladsen

Læs hele rapporten eller hovedresultaterne på vive.dk

og om rådgivernes vurdering reelt bliver drøftet, inden ledelsen træffer en beslutning.

– Vi har kigget på kompetenceplaner – altså hvad man som rådgiver selv har kompetence til at bevilge, og hvad man ikke har. Oplevelsen af handlekraft hænger ikke én til én sammen med kompetenceplanen. Det kan være helt fint, at en sag skal forbi ledelsen – hvis bare ledelsen er tilgængelig og det er tydeligt, hvem der har kompetencen.

En måde at udvide handlerummet på og samtidig sikre faglig kvalificering er at uddelegere beslutningskompetencen til team-niveau. Det har en af case-kommunerne gode erfaringer med.

– Rådgiveren skal drøfte sin beslutning med kollegerne i sit team, så der kommer flere faglige blikke på, men det er ikke påkrævet, at ledelsen har godkendt den, og dermed undgås det, at ledelsen bliver en flaskehals, forklarer Marianne Schøler Kollin.

At løfte i flok

Det betyder også noget for fastholdelsen, at rådgiverne har indflydelse på tilrettelæggelsen af deres arbejde – at de selv kan planlægge deres møder, at de kan arbejde hjemmefra og generelt have fleksible arbejdstider.

Og ifølge rapporten har nogle socialrådgivere også nævnt lønnen som noget, der kunne få dem til at skifte job – men kun i de tilfælde, hvor rådgiverne ikke i tilstrækkelig grad oplevede sammenhængskraft, tryghed og muligheden for at handle.

– Vi kan se, at der i kommuner med lav udskiftning er en kultur, hvor man i højere grad "løfter i flok". Hvis der er et team, som er presset, så er det på teamlederniveau, at der bliver sagt, at nu går vi over og hjælper herovre. Og det gør en forskel, frem for at det er op til den enkelte at holde øje med, om kollegerne har travlt. Teamledelsen går forrest og signalerer: Vi er sammen om det her, siger Marianne

Hun opfordrer både rådgivere og deres ledere til at tage en snak om, hvad de kan gøre for at optimere på de tre parametre.

– Det kan være sin sag at få læst en stor rapport, men vi har lavet nogle refleksionsspørgsmål, som man kan tage med på sit teammøde og sammen blive klogere på, hvordan man kan arbejde med at styrke tilknytningen til arbejdspladsen.

TRE TING FÅR DIG TIL AT BLIVE I JOBBET

Der er mange forskellige forhold, som har indflydelse på, om rådgiverne har lyst til at blive i deres job. Forskerne bag VIVE-rapporten peger på tre vigtige forhold:

Kollektiv sammenhængskraft

Sammenhængskraft handler om tillidsfulde, anerkendende og omsorgsfulde relationer.

Sammenhængskraften i et team kræver kendskab til hinanden og tillid mellem kolleger, men også mellem medarbejder og ledelse. Tilliden kan hurtigt blive udfordret, hvis der er hyppige omorganiseringer eller stor udskiftning blandt medarbejdere. Det er en fordel, hvis kommunerne har klare strukturer for at tage imod nye kolleger. Mentorordninger, hvor erfarne rådgivere står til rådighed for nyansatte, kan være en del af løsningen.

Faglig tryghed

Der findes sjældent én rigtig løsning, når børne- og ungerådgivere træffer beslutninger, som kan få vidtrækkende konsekvenser for et barns liv, og derfor spiller faglig tryghed en vigtig rolle.

Den kan styrkes gennem tydelig faglig ledelse, løbende sparring og kollektiv ansvarsdeling – hvor rådgiveren ikke står alene, men kan trække på kollegers og ledelsens vurderinger. Især er det afgørende, at ledelsen bakker medarbejderne op, hvis der kommer mediesager eller klager.

Handlemulighed og indflydelse

Det er vigtigt, at rådgiverne oplever, at de reelt har mulighed for at gøre en forskel for børnene. Det kræver, at ledelsen er tilgængelig, så flaskehalse undgås, at beslutningskompetencen er tydeligt defineret, og at rådgivernes vurderinger bliver taget alvorligt, før der træffes endelige beslutninger.

Kilde: "Skiftende børne- og ungerådgivere – hvor stort er problemet, og hvordan kan kommunerne arbejde med det i praksis?", VIVE, 2025.

TRE SKARPE TIL KL'S SOCIALUDVALGSFORMAND

Barnets lov trådte i kraft 1. januar 2024 med store ambitioner om at styrke indsatsen for udsatte børn og unge. Men her snart to år senere lyder der et nødråb fra socialrådgiverne: Ressourcerne rækker ikke til at indfri lovens krav. Vi har bedt **Ulrik Wilbek**, formand for KL's socialudvalg, om at forholde sig til kritikken.

Af Susan Paulsen

EN NY VILKÅRSUNDERSØGELSE fra Dansk Socialrådgiverforening (DS) viser, at 54 procent af socialrådgiverne på børne- og familieområdet vurderer, at deres arbejdsplads mangler ressourcer til at løfte Barnets lov. 81 procent oplever flere opgaver, men kun 17 procent er blevet opnormeret tilsvarende.

Det betyder, at børn må vente for længe på hjælp – og at socialrådgiverne presses i en grad, som både går ud over kvaliteten i sagsbehandlingen og arbejdsmiljøet.

Hvordan ser KL på kritikken, og hvad er deres svar til socialrådgiverne? Vi har stillet tre spørgsmål til KL's socialudvalgsformand, Ulrik Wilbek.

Over halvdelen af socialrådgiverne på børne- og familieområdet oplever, at deres arbejdsplads mangler ressourcer til at leve op til Barnets lov. Hvordan vil KL sikre, at loven kan gennemføres i praksis?

– Vi har et stort fokus på at få implementeret Barnets lov så godt som muligt, for vi tror virkelig, at det vil gøre sagsbehandlingen mindre tung og styrke socialrådgivernes mulighed for at bruge deres faglighed til gavn for børnene. Men hvordan man prioriterer den økonomiske ramme, er selvfølgelig op til den enkelte kommune ud fra de lokale vilkår, udfordringer og ønsker.

Vilkårsundersøgelsen fra DS viser også, at 86 procent af rådgiverne oplever et højt eller meget højt arbejdspress. DS peger på, at børn og familier må vente for længe på hjælp, og at indsatsen ofte bliver utilstrækkelig. Hvad siger

du til kritikken af, at det i sidste ende er børnene, der betaler prisen?

– I kommunerne gør vi alt, hvad vi kan, for at give udsatte børn og unge og deres familier den bedst mulige hjælp i ofte komplicerede sager. Derfor er det også et område, som kommunerne har prioriteret – siden 2020 er der ansat omkring 18 procent flere socialrådgivere. Men vi anerkender, at der kan være et stort arbejdspress blandt andet på grund af et stigende antal underretninger. Alene i 2024 modtog kommunerne 182.600 underretninger. Det er en stigning på 7 procent sammenlignet med året før, hvor antallet lå på 170.500.

– Oven i det er Barnets lov en helt ny lov med mere end 200 paragraffer og tilhørende bekendtgørelser og indtil flere vejledninger. Det stiller store krav til medarbejderne at skulle anvende en ny lovgivning, forny deres faglige kompetencer og arbejde på nye måder

DS opfordrer de enkelte kommuner til at indføre politisk besluttede lokale sagslofter med udgangspunkt i DS' vejledende sagstal. Er det et værktøj, KL vil opfordre kommunerne til at indføre?

– Der kan være stor forskel på tyngden i de konkrete sager, og om man er en meget erfaren eller helt nyuddannet socialrådgiver. Derfor skal man også passe på med at reducere arbejdspress og kvalitet i sagsbehandlingen til et spørgsmål om antallet af sager.

– Vi mener, at der hellere bør være fokus på lokal ledelse, struktur og på at

turde sætte en grænse for, hvornår nok er nok, så vores socialrådgivere ikke bruger mere tid end nødvendigt på for eksempel screeninger, afdækninger og børnefaglige undersøgelser.

– Det er dog allerede noget, som vi har stort fokus på i kommunerne. For eksempel tjekker mange jævnligt op på, hvordan antallet af sager og tyngden i sagerne ser ud for den enkelte sagsbehandler, så man kan justere, hvis der er behov.

Dansk Socialrådgiverforenings anbefalinger:

- Kommunerne bør prioritere flere ressourcer til implementeringen af Barnets lov.
- Forpligt kommunerne til at fastsætte politisk besluttede sagslofter med udgangspunkt i Dansk Socialrådgiverforenings vejledende sagstal – som et pejlemærke for antallet af børn og unge, som én socialrådgiver kan have ansvaret for.
- Igangsæt den aftalte børnerådgiveruddannelse, som kan klæde socialrådgiverne endnu bedre på til arbejdet med blandt andet inddragelse. Børnerådgiveruddannelsen skal bygges oven på enten professionsbacheloren som socialrådgiver eller uddannelsen som socialformidler – og bør kræve mindst ét års erhvervs erfaring som myndighedsperson.

Læs også DS' forklvinde, Signe Færchs, leder side 28.

Signe Færch Forkvinde for Dansk
Socialrådgiverforening**Marie Vithen**Næstforkvinde for Dansk
Socialrådgiverforening

SÅRBARE BØRN HAR OGSÅ BRUG FOR MINIMUMSNORMERINGER

DE FLESTE KENDER til klasse-loftet i folkeskolen og minimumsnormeringer i daginstitutionerne. Vi ved, at der er sat grænser for, hvor mange børn én voksen må have ansvaret for. Det giver tryk og kvalitet – både for børnene og forældrene.

Men når børn begynder at mistrives og får brug for støtte fra kommunen, findes der ingen grænse. Den socialrådgiver, som skal hjælpe barnet og familien, kan have ansvaret for 40, 50

dag – og hvem må vente?

Det ville ikke behøve at være et problem, hvis vi havde tiden til at følge børnene tæt. Men vores nye vilkårsundersøgelse viser, at 81 procent af jer, der arbejder på børneområdet, oplever at have fået flere opgaver efter Barnets lov trådte i kraft – mens kun 17 procent er blevet opnormeret tilsvarende.

Det betyder, at mange socialrådgivere betaler prisen i form af stress og følelsen af utilstrækkelighed. Børnene betaler også, når de må vente for længe på hjælp eller ikke får den nødvendige opfølgning.

Og det er ikke kun børneområdet, der har brug for sagslofter: Det har socialrådgivere på beskæftigelsesområdet, udsatteområdet, handicapområdet og i landets fængsler også.

Et loft over antallet af sager er hverken en tryllestav eller et quick fix på alle verdens problemer. Men det vil udgøre et fundament for vores arbejdsmiljø, udover at der også er brug for højere faglighed, større fagligt råderum og stærk faglig ledelse.

Derfor skal vi arbejde for, at kommunerne vil indføre politisk besluttede lokale sagslofter med udgangspunkt i Dansk Socialrådgiverforenings vejledende sagstal.

For børn i mistrivsel har brug for minimumsnormeringer – ikke kun i daginstitution og skole, men også når de møder os socialrådgivere.

” Vi står hver dag i svære dilemmaer: Hvem har mest brug for mig i dag - og hvem må vente?

eller 60 børn – uden nogen øvre ramme. Netop når børn har aller mest brug for hjælp, risikerer de at få for lidt tid og støtte, fordi socialrådgiveren har ansvar for så mange andre.

Socialrådgivere møder børn med store og komplekse udfordringer. Det kan være drenge, der nægter at gå i skole, den unge pige, som skærer i sig selv, eller knægten, der er på vej ind i et hashmisbrug og en kriminell løbebane. Vi står hver dag i svære dilemmaer: Hvem har mest brug for mig i

Vi har rigtig mange gode plejefamilier i Vejle. Anbringsbilledet kan se anderledes ud i andre kommuner, og derfor vil jeg ikke gøre mig til herre over andre kommuners praksis. Der er mange etiske overvejelser, og i nogle tilfælde vil det være i barnets tarv at anbringe hos en medarbejder, hvis alternativet er et tilbud uden den rette faglige kvalitet. Derfor synes jeg ikke, det vil være en god ide at gøre praksissen ulovlig.

Anette Ravn Olsen, familiechef, Vejle Kommune, om kritikken af at bruge ansatte som plejefamilier, socialmonitor.dk, 9. september

Når Borgerrådgiveren svækkes, er der altså en risiko for, at fejl og uretfærdigheder ikke bliver rettet i tide – eller aldrig bliver rettet.

At det netop er København, som nu går forrest i at afvikle ordningen, sender et uheldigt signal til resten af landet. Det var nemlig København, som var den første kommune i landet til at oprette en borgerrådgiver, og mange er siden da fulgt med. Men hvis Danmarks største kommune kan undvære en tydeligt uafhængig borgerrådgiver, hvorfor skulle andre kommuner så fastholde eller styrke deres?

Laura Pode og Rikke Troelsen, fællestillidsrepræsentanter for socialrådgivere i Københavns Kommune, sammen med 55 øvrige tillidsrepræsentanter og -suppleanter i indlægget 'Københavns Kommune udhuler retssikkerheden' på socialmonitor.dk, 26. september

Jeg kan godt blive bekymret for retssikkerhedsprincippet her. At man har fået tilkendt en ydelse, og man så lige pludselig går ind politisk og siger, det skal omgøres.

Jeg tror, der er mange førtidspensionister, der lige nu bliver usikre og føler sig mistænkeliggjort. Der jo ikke nogen, der vokser op og drømmer om at komme på førtidspension.

Signe Færch, forkvinde, Dansk Socialrådgiverforening, som kommentar til, at regeringen har meldt ud, at den vil genåbne 'visse' førtidspensionsager med henblik på at frakende førtidspensioner, til dr.dk, 8. oktober

Vi ser hver dag, at børn og familier fastholdes i fattigdom af lave ydelser og stigende priser. Det betyder, at vi får sværere ved at gøre en forskel i disse menneskers liv."

Signe Færch, forkvinde for Dansk Socialrådgiverforening, i 23 organisationers fælles pressemeddelelse med 10 anbefalinger til kommunernes bekæmpelse af fattigdom: "Afhjælp konsekvenserne af børnefattigdom og stigende fødevarerpriser", 8. oktober

Mie Vode Moll

Forkvinde, Region Syd

Rasmus Balslev

Formand, Region Øst

Trine Quist

Formand, Region Nord

ET KOMMUNALVALG OM GODE ARBEJDSVILKÅR, TAK!

NÅR VI om lidt går til kommunalvalg, håber jeg, at kandidaterne husker én ting: Socialrådgivernes arbejdsvilkår er også borgernes vilkår. Når vi har tid, handlerum og tillid til at bruge vores faglighed, får borgerne den støtte, de har brug for – uanset om det handler om beskæftigelse, børn i mistrivsel eller udsatte voksne.

Det er et politisk svigt af både os og borgerne, når Dansk Socialrådgiverforenings vilkårsundersøgelse viser, at hver tredje socialrådgiver oplever, at økonomiske hensyn går forud for faglige, halvdelen overvejer at skifte job, og hver fjerde helt overvejer at forlade faget. De kommende byråd skal simpelthen investere mere i gode arbejdsvilkår.

Særligt beskæftigelsesindsatsen går en ny fremtid i møde fra 2026, når lovændringer og besparelser fra reformen træder i kraft. Derfor har vi i Dansk Socialrådgiverforening rakt ud til alle landets borgmestre med et ønske om dialog – og heldigvis har mange sagt ja. De ved godt, at socialrådgiverne spiller en nøglerolle, når kommunerne skal lykkes under de nye rammer.

Jeg blev nærmest rørt, da borgmesteren i Køge sagde til mig, at hun vil have socialrådgiverne tilbage til at være socialrådgivere – ikke sagsbe-

handlere, som systemet alt for længe har bedt os være. Og jeg begynder at tro på fremtiden, når borgmesteren i Slagelse siger til mig, at kommunen kun har én kasse – underforstået, at siloerne må brydes ned, så borgerne kan få helhedsorienterede løsninger.

Men vi skal ikke lade os forblænde af ord. Vi skal – både

Vi skal - både før og efter valget - insistere på, at vejen til den gode velfærd går gennem os.

før og efter valget – insistere på, at vejen til stærk velfærd går gennem os.

Det handler om økonomi, men også om tillid. Jeg drømmer om, at kommunalpolitikkerne tager beskæftigelsesreformens intention om faglig frisættelse af medarbejderne alvorligt – ikke kun på beskæftigelsesområdet, men på alle vores områder. For vi kan bære det ansvar, der følger med friheden. Det vil styrke både vores faglige trivsel og borgernes retssikkerhed – og få flere af os til at se en lang fremtid i vores fantastiske fag.

Derfor drømmer jeg om et kommunalvalg, hvor kandidaterne dystes om, hvem der kan sikre socialrådgiverne de bedste vilkår.

Mette Louise Brix

Karina Rohr Sørensen

Lone Engels

Louise Marie Friis

Socialrådgiver,
faglig koordinator,
Gribskov Jobcenter,
formand for
DS' Faggruppen
Beskæftigelse

Kunne det ske for mig?

Det er egentlig ikke et spørgsmål, som jeg ret ofte bliver konfronteret med i mit daglige arbejde som faglig leder, men da jeg sad som mødeleder på et rehabiliteringsteam for et par uger siden, dukkede det alligevel op. Kunne det ske for mig?

Ind ad døren trådte en midaldrende kvinde. Hun havde gennemført en videregående uddannelse og havde arbejdet i flere år inden for sin branche, som hun brændte for.

For et par år siden blev hun overfaldet af en patient på sin arbejdsplads, og det havde først ført til en langvarig sygemelding, og efterfølgende havde hun fået en PTSD-diagnose samt flere følgevirkninger.

Kvinden havde været igennem et længere forløb i jobcentret, og nu sad hun så her foran os og blev indstillet til en førtidspension. Hendes liv havde ændret sig på et splitsekund, mens hun lavede det, hun elskede. Nu sad hun her med tårer, der trillede ned ad kinderne. Både glædestårer, men også tårer over det liv, hun troede, hun skulle have, men som ikke blev sådan.

Hun var faktisk lettet. Lettet over den ro, som hun nu ville få, for det trængte hun til. Vi talte med hende om de muligheder, der alligevel, forhåbentlig, kunne være for hende, selv om hun nu bliver førtidspensionist. For der var stadig liv i hendes øjne, og hun havde stadig drømme. Heldigvis.

Vi støder ofte på fordomme om, hvilke mennesker, der kommer i jobcentrene. At det oftest er typer, som vi associerer med "dovne Robert". Men det er også mennesker, som ligner dig og mig. Mennesker, som ikke selv har valgt, at deres liv pludselig ændrer sig. ♦

Trine Schultz

Professor (mso) i socialret ved AAU, Social-, Public- and Administrative Law Research Centre. Forsker i socialforvaltningsret, med særlig fokus på børne- og ungeområdet

Anne Mørk

Cand.jur., ph.d. lektor, Juridisk Institut, AAU, Social-, Public- and Administrative Law Research Center. Forsker primært i børneret, særligt inden for områderne socialret, familieret og menneskerettigheder.

John Klausen

Professor (mso) i socialret ved AAU, Social-, Public- and Administrative Law Research Centre. Forsker i socialforvaltningsret, med særlig fokus på forsørgelse og beskæftigelse

Samvær og kontakt ved bortadoption

I en ny dom præciserer Højesteret, at barnets bedste altid vejer tungest i spørgsmål om samvær og kontakt. Men samtidig understreges det, at de biologiske forældres rettigheder skal tages i betragtning i det omfang, det kan ske uden at skade barnet.

HØJESTERET TOG i april 2025 stilling til spørgsmålet om kontakt mellem en biologisk mor og et bortadopteret barn i en meget omtalt dom (U 2025.2398 H). Højesterets flertal fandt, at den biologiske mor havde ret til anden form for kontakt end samvær med barnet i form af modtagelse af fotografier og adgang til at se barnet på en legeplads, dog uden interaktion mellem hende og barnet. Spørgsmålet om samvær blev hjemvist til ny behandling i Familieretten.

Ret til kontakt

Siden 2009 har det været muligt for det bortadopterede barns oprindelige slægtninge at anmode Familieretshuset om, at der fastsættes samvær eller anden form for kontakt med disse, jf. forældreansvarslovens § 20 a. Bestemmelsen er blevet justeret ved lovændringer i 2015 og 2019.

Bestemmelsen gælder navnlig, hvis barnet forud for adoptionen havde samvær eller anden form for kontakt med den,

som anmoder om fastsættelse af samvær m.v. Der skal ved vurderingen foretages en "helhedsvurdering" med udgangspunkt i, hvad der er "bedst for barnet". Det er samme bestemmelse, som gælder ved midlertidig placering af barnet ved adoptanterne efter § 32 a i adoptionsloven. Det vil sige i situationer, hvor man afventer den endelige afgørelse. "Anden kontakt" kan bestå af telefonsamtaler, brevveksling, elektronisk post, fotografier eller lignende.

Bestemmelsen har haft sparsom betydning i praksis, hvor der typisk ikke har været fastsat samvær med de biologiske forældre, når adoptivforældrene modsatte sig det. Højesteret har forholdt sig kritisk over for dette og har hjemvist sager for at få tilvejebragt et fornødent besluthingsgrundlag for, om der skal fastsættes samvær eller eventuel anden kontakt med de biologiske forældre og eventuelle bedsteforældre.

Og senest har Højesteret som nævnt truffet afgørelse om retten til anden kontakt mellem biologiske forældre og barnet. Praksis synes således at være under udvikling.

Respekt for familieliv

Sagen omhandler en biologisk mor, der i marts 2020 fødte et barn, som to uger efter blev tvangsanbragt. I juli 2020 blev barnet frigivet til adoption, og i august 2020 blev barnet placeret hos adoptivforældrene.

Spørgsmålet var, om den biologiske mor havde ret til samvær eller anden form for kontakt med barnet. Højesteret havde tidligere behandlet sagen i dommen

U2023.2114, hvor dommene blev ophævet, og sagen blev hjemvist til fornyet behandling i Familieretten, da ingen af dommene byggede på et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag.

Højesteret gentog i den nye sag, at forældreansvarslovens § 20 a skal fortolkes i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens praksis om artikel 8 (retten til respekt for familieliv) og udtalte, at selv om der ved vurderingen af spørgsmål om samvær eller anden kontakt skal lægges særlig vægt på hensynet til barnets bedste, skal der ved vurderingen også tages hensyn til de biologiske forældres interesser i det omfang, det kan ske uden skade for barnets helbred og udvikling.

Familierettens og Landsrettens afgørelser byggede fortsat ikke på et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag samt de nødvendige vurderinger og afvejninger. Højesteret fandt ikke grundlag for at nægte den biologiske mor at modtage fotografier af barnet og adgang til at se barnet på en legeplads, hvor der ikke var interaktion mellem hende og barnet.

Desuden fandt Højesteret, at det på det foreliggende grundlag ikke kunne afvises, at betingelserne for også at fastsætte et begrænset samvær var opfyldt. Dermed ophævede Højesteret dommene og hjemviste sagen igen for at få fastsat de nærmere vilkår for, at den biologiske mor kunne modtage fotografier af barnet og se det på en legeplads. I øvrigt hjemviste Højesteret sagen med henblik på stillingtagen til, om der tillige skulle fastsættes et begrænset samvær.

Forældreansvarsloven § 20 a

Er barnet adopteret, kan der efter anmodning fra barnets oprindelige slægtninge fastsættes samvær eller anden form for kontakt med disse, navnlig hvis barnet forud for adoptionen havde samvær eller anden form for kontakt med den, som anmoder om fastsættelse af samvær m.v.

Praksis om samvær i adoptionssager

- Ud over nævnte højesteretsdom har domstolene flere gange forholdt sig til spørgsmålet om samvær i adoptionssager. Se for eksempel også U 2024.194 H om tilsvarende problematik samt samvær med bedsteforældre U 2024.287 H. Om samværssag med frivilligt bortadopteret barn, som også blev hjemvist, se U 2024.1 H.
- I U 2025.2398 H bemærkede Højesteret med henvisning til U 2021.2400 H, at det i almindelighed må kræves, at afgørelsen af, om der efter adoption skal være samvær eller kontakt mellem de biologiske forældre og barnet, træffes i så nær tidsmæssig tilknytning til adoptionen som muligt. En urimelig lang sagsbehandlingstid kan dog ikke i sig selv føre til, at der træffes afgørelse til skade for barnet.

De nævnte domme kan søges frem på domsdata-basen.dk

DEBAT

Du kan maile til redaktionen@socialraadgiverne.dk

Deadline for læserbreve til nr. 6-25 er 19. november klokken 9.00. Maks 1900 anslag inkl. mellemrum.

INGEN STOPKNAP TIL HJEMLØSEKARRUSELLEN

Kamilla Dahl Malmroes

Socialrådgiver i Gentofte Kommune. Medlem af bestyrelsen for faggruppen Hjemløse i Dansk Socialrådgiverforening

Nu skete det igen. Dét der skulle have været min friske start, endte som lort... igen".

Det er heldigvis ikke alle mine møder, der starter sådan, men sådan starter dette møde med denne borger – lad os kalde ham Kevin. Og

Når antallet af almene boliger i kommunernes pulje til anvisning er faldende, så er kommunernes mulighed for at lave et blandet boligsocialt fællesskab begrænset. Og hvad gør man så, når den eneste mulig-

”...selv med en toværelses lejlighed, nye møbler og en sød kontaktperson at række ud til, så er Kevin endt i et belastet boligsocialt miljø, som hiver ham direkte tilbage mod afgrunden.

jeg kan ikke sige ham imod, når han fortvivlet kigger rundt på det herbergsværelse, som han igen er havnet i efter at have sagt farvel til det for seks måneder siden.

Kevin var ellers fuld af håb, da han fik nøglerne til sin nye anviste lejlighed. Men nu er han havnet på herberget igen, og jeg forstår hans frustration. For selv med en toværelses lejlighed, nye møbler og en sød kontaktperson at række ud til, så er Kevin endt i et belastet boligsocialt miljø, som hiver ham direkte tilbage mod afgrunden.

hed for fællesskab er med nogle mennesker, man ellers forsøger at slippe væk fra? Og hvad skal kommunerne gøre, når det økonomiske og politiske pres gør, at borgerne ikke bliver tilbudt den rigtige løsning, men den hurtigste?

Så er der ingen stopknop til hjemløsekarrusellen, og mulighederne for Kevin er igen begrænsede. En situation, som vores hjemløse borgere ikke burde opleve – og som vi som samfund bestemt ikke kan være tilfredse med. ♦

VORES ARGUMENT

Har du et **skarpt argument** på max. 700 anslag inkl. mellemrum, så skriv til os på argument@socialraadgiverne.dk

STOP MISTRIVSEL, FØR DEN BLIVER TIL MASSIVT FRAVÆR

Michelle Aarup Kristensen, frem-skudt socialrådgiver og forperson i Faggruppen Skole- og Dagtilbudssocialrådgivere, **Charlotte Vindeløv**, tidl. skolesocialrådgiver, **Marie Louise Mikkelsen**, skolesocialrådgiver.

Ufrivilligt skolefravær kan ikke løses med et snuptag, men en del af løsningen er, at alle skoler får en fast tilknyttet socialrådgiver, som kan være tæt på barnets hverdag og de fagpersoner, der hver dag møder barnet i klasseværelset. For når vi er tæt på børn, familier og fagpersoner i skolen, kan vi opdage mistrivsel, før den bliver til massivt fravær.

Vi kan hjælpe lærere og pædagoger med at tolke børnenes adfærd, rådgive forældre om støttemuligheder til barnet og familien – og bygge bro til de rette tilbud i kommunen og mere omfattende indsatser, hvis der er brug for det.

Teksten er et uddrag af debatindlægget "DR-dokumentar: Skolens tabte børn kalder på flere skolesocialrådgivere", bragt på avisendanmark.dk 26. september 2025

A portrait of Emma Holten, a young woman with long, wavy brown hair, wearing a black turtleneck sweater and a silver watch. She is sitting in a chair, looking off to the side with a thoughtful expression. Her hands are clasped in her lap.

Emma Holten:

”Vi skal tale om, at omsorg skaber værdi for både borgere og samfund”

Vi bliver nødt til at ændre den måde, vi taler om omsorg på, hvis vi skal løse krisen på social- og sundhedsområdet og i psykiatrien, mener feminist og forfatter **Emma Holten**.

Med sin seneste bog ”**Underskud** – om værdien af omsorg” vil hun udstyre **socialrådgivere** og andre velfærdsprofessionelle med **konkrete argumenter, faglig stolthed og handlekraft** til at sige fra, når økonomiske hensyn overskygger faglige vurderinger.

N

år Novo Nordisk og andre globale virksomheder tjener penge hjem til Danmark, bliver der råd til at yde borgerne omsorg.

Sådan lyder det i klassisk økonomisk tænkning, og det vil feminist og forfatter Emma Holten gøre op med.

– Omsorg fremstilles som luksus i den måde, vi taler om økonomi på. Men det er lige omvendt. Omsorg er forudsætningen for, at virksomhederne kan producere og sælge deres varer, siger hun.

Sammen med handicapforsker Emil Falster skal hun holde oplægget "Hvor er omsorgen? – en samtale om feministisk økonomi og ableisme" (diskrimination mod mennesker med handicap eller funktionelle

en udgift for samfundet, og det smitter af på vores hverdagssprog. Hvis man som socialrådgiver siger ved et middagsselskab, at man har brug for bedre arbejdsvilkår, vil der altid være én, som spørger, hvor pengene skal komme fra. I stedet skal vi vende den om: Hvad vil det koste samfundet, hvis vi ikke har socialrådgivere? Vi skal tale om, at omsorg skaber værdi for både borgere og samfund.

Emma Holten ser en lang liste af problemer ved det nuværende sprog om omsorg. Det største brud opstår i mødet mellem omsorgsperson og borger.

– Nogle socialrådgivere føler, at de arbejder ved et samleband, fordi der ikke er ressourcer nok, og fordi de kan mærke, at deres fagområde ikke bliver prioriteret. Det har enorme konsekvenser. For borgerne betyder det, at de ikke får den hjælp, de har brug for, og det er heller ikke sjovt for socialrådgiveren. Det dræner én, når man må skuffe andre.

Økonomer tænker kortsigtet

Det er en hæmsko, at den dominerende økonomitænkning fokuserer på kvantitet frem for kvalitet, mener Emma Holten.

– Økonomer er gode til at tælle, hvor mange biler der findes, men i omsorgsarbejdet er det kvaliteten, som er afgørende. Så er der høj eller lav kvalitet, når socialrådgiver og borger er sammen i en time?

Politikere vil gerne kunne se, hvad det betyder, at de giver ressourcer til et område. Men det er en svær

forskelle, red.) på fagfestivalen Socialrådgiverdage, som holdes 11.-12. november.

Makkerparret sætter spot på omsorgens muligheder og begrænsninger i det danske samfund og stiller spørgsmålet: Hvorfor skal nogle mennesker kæmpe for omsorg?

I sin seneste bog "Underskud – Om værdien af omsorg" fra 2024 udfolder Emma Holten sine argumenter for, at omsorg har værdi i sig selv.

– Økonomer og politikere taler om omsorg som

Af Henrik Stanek
Foto: Claudia Vega

→ tilgang, når det gælder omsorgsarbejde.
 – Der går måske 20 år, inden man kan se resultatet af det gode arbejde, som en socialrådgiver laver i dag. Den type udregninger er økonomer ikke gode til, for de tænker ofte kortsigtet. Vi har masser af forskning om omsorgsarbejde i Danmark, og den viden bør politikerne i højere grad trække på end på økonomi.

Spørgsmålet ved middagsbordet hænger stadig i luften: Hvor skal pengene komme fra?

– Vi har en idé om, at der er en begrænset mængde penge i samfundet, men vi er nødt til at investere for at udvikle os. Vi har underinvesteret i omsorg og står med konsekvenserne i dag. Hvis socialrådgivere for eksempel får ressourcer til flere indsatser for den såkaldte restgruppe med 43.000 unge, som står uden for arbejdsmarkedet, vil det have betydning på længere sigt. Vi undervurderer, hvor meget vi mister, når omsorgsarbejdet ikke fungerer. Så stiger stressniveauet og mistroen, siger Emma Holten.

Et koldt samfund

Sociale indsatser kan for eksempel føre til, at flere borgere kommer i arbejde, at de lever sundere liv, og at de har mindre brug for offentlige ydelser. Men når omsorgsarbejde og socialt arbejde betragtes som en udgift frem for en værdi, får vi et koldt samfund, hvor kvaliteten af menneskelige kontakter får mindre plads, pointerer Emma Holten.

– Møderne i det offentlige skal være hurtige, effektive og produktive ud fra simple parametre om at nå så meget som muligt på så kort tid som muligt. Det handler ikke om så meget kvalitet og menneskelighed som muligt.

Det gør det svært for socialrådgiverne at bruge deres faglighed.

– Det er frustrerende og smertefuldt for begge parter, når socialrådgivere ikke kan give mennesker med handicap et tilbud, som imødekommer deres behov. Det er frygteligt for borgeren, som så ikke kan leve det liv, der ellers er mulighed for, og det er også

Vi har to store kriser: Klimakrisen og omsorgskrisen. Både natur og omsorg er vigtige for os, men alligevel er det som om, at begge dele er blevet usynlige.

Emma Holten, feminist og forfatter

frygteligt for socialrådgiveren, siger Emma Holten og understreger, at eksemplet ikke er hevet ud af den blå luft.

– Vi hører fra unge med handicap og deres forældre, at de føler, at de sidder over for en fjende, når de er til møde på kommunen. Socialrådgivere vil ikke behandle borgere med mistænksomhed, men det er det, mennesker med handicap oplever. Det viser, at der er noget galt med systemet, siger hun.

Feministisk økonomi vægter omsorg

Emma Holten er fortaler for en feministisk økonomi, som kritiserer mainstream nationaløkonomi for at overse og undervurdere kvinders arbejde. Selv fremhæver feministisk økonomi, at ulønnede og usynlige arbejdsformer som omsorgsarbejde og arbejde i hjemmet er afgørende for samfundets funktion. Så hvordan kan det ændre måden, vi forstår værdi og livskvalitet på?

Det er vigtigt at forstå historien for at kunne ændre på tilgangen til omsorg, mener Emma Holten, som i sin analyse i bogen trækker spor til 1700-tallet med oplysningstidens fokus på det rationelle, målbare og mekaniske. For den måde, vi taler om økonomi på, er påvirket af både historie og kultur og ikke mindst af synet på kvinder.

– Man har anset reproduktion og omsorgsarbejde for irrelevant, og det går igen, når kvinder i dag gøres op som en underskudsforretning for samfundet, fordi de er på barsel, har mange børns sygedage og ofte får en lavere løn i den offentlige sektor, og fordi de lever længst og dermed får folkepension i længere tid. I feministisk økonomi sætter vi menneskers omsorgsbehov i centrum. Det er en god hjælp til at tale om, at det for eksempel er vigtigt, at folk kan komme på sygehus. Historisk set har man taget sig af menneskelig omsorg i hjemmet, men vi vil flytte det til et kollektivt ansvar og gøre det til en forudsætning for en god samfundsøkonomi.

Da vi indrettede velfærdssamfundet, tænkte vi på økonomi på en helt anden måde, end vi gør i dag, på-

Hvis man som socialrådgiver siger ved et middagsselskab, at man har brug for bedre arbejdsvilkår, vil der altid være én, som spørger, hvor pengene skal komme fra.

Emma Holten, feminist og forfatter

peger Emma Holten. Man så netop omsorgen som en investering, hvor man nu ser det som en udgift. Men hvis man skærer i omsorg, bliver mennesker ulykkelige, og det kan arbejdspladserne mærke.

– Lige nu har vi mangel på arbejdskraft, men når mennesker ikke har det godt, bliver mange stressede. Samtidig har vi skåret ned på daginstitutioner og skoler og står med en generation af unge med angst, stress og skolevægring. Jeg tænker, at de ender hos socialrådgiverne om nogle år.

Svært uden sprog

Som Emma Holten har været inde på, oplever mange socialrådgivere moralsk stress, når de ikke kan give borgerne den hjælp og omsorg, som de ved er nødvendig. I den situation kan hendes økonomiske perspektiv være en støtte, vurderer hun.

– Jeg tror, at mange socialrådgivere tænker: ”Måske er det bare mig, som er for langsom eller for

dårlig til mit arbejde. Måske skal jeg løbe hurtigere.” Nej, du er ikke inkompetent. Der er noget helt galt, siden du ikke føler dig værdsat. Jeg vil gerne sørge for, at folk ikke føler sig alene, fordi de bliver usikre på sig selv. Hvis vi vil ændre noget, er vi nødt til at have et sprog for det, der ikke fungerer. Ellers bliver det svært.

Det hele er ikke sort. Der er evidens for, at det betaler sig at investere i socialt arbejde, og nogle kommuner arbejder med investeringsstrategier på det sociale område. Emma Holten ser da også positive tegn på politiske forandringer. For eksempel når lederen af SF, Pia Olsen Dyhr, åbent taler om, at Finansministeriets regnemodeller er skruet forkert sammen.

– Når en politiker ser problemet, kommer det til diskussion. Og når man står i stemmeboksen til kommunalvalget, er det muligt at prioritere omsorgssektoren. Hvis man sidder på et jobcenter og føler sig frustreret, kan man godt tænke, at ens kryds alligevel ikke nytter noget, men min bog er solgt i 50.000 eksemplarer, og det er ikke kun til folk, som arbejder med omsorg. Folk i erhvervslivet har også købt bogen, så mange er klar over, at vi har et problem.

Derudover er bogen solgt til oversættelse i 12 lande. Når den rammer så stærkt lige nu, skyldes det, at den taler ind i en af tidens kriser, vurderer Emma Holten.

– Vi har to store kriser: Klimakrisen og omsorgskrisen. Både natur og omsorg er vigtige for os, men alligevel er det som om, at begge dele er blevet usynlige. Det er en prioritet at gøre noget ved kriserne, og jeg bidrager med en fortælling, som folk har savnet.

Fra frustration til handling

Hvis socialrådgivere vil bruge bogen som et slags manifest, peger Emma Holten på tre vigtige pointer, som hun håber, at de tager med sig ind i hverdagen.

– For det første: Du er ikke alene. For det andet: Brug dine frustrationer til handling, hvor I arbejder kollektivt på at løse problemerne. For det tredje: Dit arbejde skaber stor værdi, så tal om det på den måde.

Emma Holtens vigtigste budskab til deltagerne på Dansk Socialrådgiverforenings fagfestival er, at de har ret til at blande sig i den måde, vi taler om økonomi på. Men også, at de skal være klar over, at det ikke kommer af sig selv.

– I mange år har økonomer siddet alene med den økonomiske styring, så når der nedsættes kommissioner, kommer der næsten aldrig fagprofessionelle med. Det viser, at der skal kæmpes for at komme til orde. Men socialrådgiveres faglighed har en rolle at spille i, hvordan arbejdet skal struktureres, og hvordan man bruger tiden og ressourcerne bedst, siger Emma Holten. ♦

– Nogle socialrådgivere føler, at de arbejder ved et samlebånd, fordi der ikke er ressourcer nok, og fordi de kan mærke, at deres fagområde ikke bliver prioriteret, siger Emma Holten.

Tak for førstepladsen

Er du i tvivl om du har den rigtige bank? Det er vores kunder ikke. Hele 89 % af dem vil anbefale os til andre. Det viser den årlige bankundersøgelse fra MyBanker, der netop har kåret Lån & Spar til Danmarks bedste bank 2025 målt på anbefaling.

Er du medlem af DS – men ikke kunde i Lån & Spar?

I så fald går du glip af en række fordele, blandt andet Danmarks højeste rente på din lønkonto. Udnyt de fordele, der følger med dit medlemskab af DS – bliv MedlemsKunde i dag.

Gå ind på lsb.dk/ds for at se alle fordelene, eller ring 3378 1976.

Dansk Socialrådgiverforening

**Lån &
Spar**

NARRATIVEPERSPEKTIVER

anne@narrativeperspektiver.dk

Østerbrogade 29 3sal
2100 København Ø
tlf 22160065

INTENSIVT NARRATIVT SAMTALEKURSUS FORÅR 2025

NARRATIV SAMTALEPRAKSIS BASIC - INTENSIVT TRÆNING

Kursus • 5 dage • 24-28 Marts 2025 • København • Pris: 6.900,00 kr.
Underviser: Cand. psych. Anne Saxtorph

ALLAN WADE OG SHELLY DEAN - CANADA

RESPONSBASERET PRAKSIS IFT VOLD OG OVERGREB - FOR KENDERE

2 hele dage • 26-27 Maj 2025 • København • Pris: 4.600 kr.
Responsbaseret praksistid for nørd og praksissultne der vil mere.

RESPONSBASERET UDDANNELSE 1. ÅR - FÅ PLADSER TILBAGE

FOKUS PÅ RESPONSBASERET & NARRATIV SAMTALEPRAKSIS

Uddannelse • 12 dage • Start 26-27 Maj 2025 • pris: 30.500 kr.
Undervisere: Anne Saxtorph, Louise Østergård, Anne Albinus, Bushra Hanif.

TAVLEBRUG - VISUELLE GREB - ÅRHUS

NÅR TAVLEN GØR FORSKELLEN FOR DIT ARBEJDE MED ANDRE MENNESKER

Kursus • 1 dag • 3 Nov. 2025 • København • Pris: 1.750 Kr.
Underviser: Cand. Psych. Anne Saxtorph

NARRATIV TRAUMEBEHANDLING - NÅR VÆRDIGHED KALDER

NÅR FLASHBACK & AKUTTE KRISER KRÆVER FAGLIGT KVALIFICERET TILTAG

Kursus • 2 dage • 18-19. Nov. 2025 • København • Pris: 5.200 kr.
Undervisere: Cand. Psych. Anne Saxtorph

TAVLEBRUG - DET VISUELLE UDSYN

NÅR TAVLEN GØR FORSKELLEN FOR DIT ARBEJDE MED ANDRE MENNESKER

Kursus • 1 dag • 28 Nov. 2025 • København • Pris: 1.750 Kr.
Underviser: Cand. Psych. Anne Saxtorph

narrativeperspektiver.dk

En del af STUK

Kostskolen Sønderjylland

skaber fodfæste i en
kaotisk verden med omsorg,
troværdighed og stabile
rammer **hele året rundt.**

**Vi har plads til unge mennesker,
der har brug for særlig støtte.**

Vestergade 8, 6520 Toftlund +45 74 83 20 62 Kostskolen@stuk.dk

Sammen giver
vi mere tilbage

Få personlig rådgivning

Book en online pensionsrådgivning, når det passer dig.

- ✓ Hjælp og vejledning, når livet ændrer sig
- ✓ Styr på din pension og dine forsikringer
- ✓ Svar på dine spørgsmål

Se mere, og book din tid her

Du har Danmarks bedste pensionsselskab

PKA er igen i 2025 kåret som Danmarks bedste arbejdsmarkedspensionsselskab. Det er vi, fordi medlemmerne i PKA har nogle af landets bedste afkast, den højeste kontorente og de laveste omkostninger. Alt det, der giver dig mest muligt i pension.

”Hvis en kvinde har en mandlig læge, er hun bedre stillet, jo flere døtre lægen har”

Sandra Flos

Socialrådgiver, Borger og Arbejdsmarked, Vordingborg Kommune.

Redigeret af Susan Paulsen
Foto: Lisbeth Holten

KVINDER KAN OPLEVE symptomer på sygdomme, som adskiller sig fra dem, vi traditionelt kender. Det skyldes, at symptombilledet på mange sygdomme er baseret på mænd. Det gælder blandt andet ADHD og diverse hjertesygdomme. Kvinder kan opleve andre bivirkninger på medicin, end først rapporteret, da meget medicin kun er testet på mænd. Og der kan være behov for at justere den dosering, som er angivet.

At medicin kun er testet på mænd, skyldes kvinders hormonelle cyklus, som ikke kun påvirker kvinden, men også den medicin, hun indtager. Studier viser endda, at hvis en kvinde har en mandlig læge, er hun bedre stillet, jo flere døtre lægen har.

Jeg kigger på min sagsstamme, og jeg tænker på, hvordan det har udviklet sig i de fem år, hvor jeg har arbejdet med sygemeldte bor-

gere. Jeg har set udviklingen i diagnoserne. Hørt om deres frustrationer. Kvinder, som har følt, at noget var galt, men som først blev hørt sent – nogle gange for sent. Kvinder, der ikke føler sig set, og står alene med en kamp, de ikke burde kæmpe selv.

Og vi snakker om det på kontoret, for vi ser billedet. Vi ser kampen. Vi ser også forskellene på sygemeldinger mellem mænd og kvinder. Forskellen på sygdommens forløb og på samfundets håndtering. Vi ser forskellen i deres tilstand.

De fleste forlader heldigvis vores skriveborde i bedre tilstand, end da de kom. Men de tager oplevelsen af hele forløbet med sig. Nogle af dem kommer igen senere. Andre forlader vores skriveborde på en anden måde end ved raskmelding. Vi skylder dem at anerkende forskellene. ♦

KONTAKT

Dansk Socialrådgiverforening

Hvis du har brug for hjælp, så ring til Medlemsservice på 70 10 10 99.

Telefonerne er åbne:

Mandag, tirsdag, torsdag og fredag: 9.00 – 15.00
Onsdag: 9.00 – 17.00

I juli måned har vi begrænset åbningstid fra 10.00 til kl. 13.00 alle ugens hverdage.

Du kan også kontakte Medlemsservice på ds@socialraadgiverne.dk

Dansk Socialrådgiverforening er landsdækkende og har adresser følgende steder:

- Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19B,
1253 København K
- Dansk Socialrådgiverforening
Dusager 16
8200 Aarhus N
- Dansk Socialrådgiverforening
Hadsundvej 184 B
Postboks 764, 9000 Ålborg
- Dansk Socialrådgiverforening
Vesterballevej 3A, Snoghøj
7000 Fredericia
- Dansk Socialrådgiverforening
Lumbyvej 11, opgang C, 2th.
Postboks 249, 5100 Odense C
- Dansk Socialrådgiverforening
Langebjerg 1, Trekroner
4000 Roskilde

ARBEJDSLØSHEDSKASSEN (Jobformidling)

FTF-A (hovedkontor)
Snorregade 15, Boks 220
0900 København C
Tlf: 70 13 13 12

PENSIONS-KASSEN PKA

Administration
Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup
Tlf: 39 45 45 40

For øvrige kontaktoplysninger henvises til hjemmesiden **socialraadgiverne.dk** Se under "Om DS".

KALENDER

Tilmeld dig og læs mere om arrangementerne – og se flere – på socialraadgiverne.dk/kalender. En række medlemsmøder bliver holdt online via Microsoft Teams eller som webinarer. Du får sendt et link ved tilmelding.

OKTOBER- DECEMBER

28. oktober, København/online

Faggruppen Stof: Stofbrugere – møde om brugerrettigheder. Deltag fysisk eller online.

28. oktober, Aarhus

Frokosttræf for seniorer på Cafe Folkestedet kl. 12-14.

4. november, Odense

Faggruppen Hjemløse holder temadag med fokus på hjemløse-former og generalforsamling.

6. november, webinar

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) fortæller om beskæftigelsesreformen og deres arbejde med den.

7. november, Holstebro,

Aalborg og Aarhus

Jule-banko i din fagforening – traditionen tro kickstarter DS Region Nord julen.

11.-12. november, Nyborg

Socialrådgiverdage 2025 – to dages fagfestival.

13. november, Aalborg

Kaffetræf for seniorer på Cafe På Fjorden kl. 14-16. Tjek kalenderen for øvrige seniorarrangementer.

19. november, webinar

Nyuddannet og nyansat: Kend dine rettigheder og muligheder.

25. november, København/ webinar

Faggruppen Stof holder møde om dobbeltdiagnoser og integreret behandling. Efterfølgende holdes generalforsamling. Deltag fysisk eller online.

26. november, webinar

Jura brush-up målrettet praktikere

29. november, DS Syd

Juletur med besøg på Arbejder-museet i København.

3. december, webinar

Virtual barselscafé.

Dyssegården er et nonprofit psykiatrisk børne- og ungehjem med vores egen interne skole, der tilbyder følgende:

- Skemalagte aktiviteter i skole og afdeling
- Et roligt og overskueligt miljø med en daglig rutine og forudsigelighed, herunder fast genkendeligt personale
- Et skole- og dagbehandlingstilbud, hvor der altid er deltagende voksne, som har fokus på et miljø fri for mobning
- Morgenmad og frokost hver dag
- Individuelle psykologsamtaler
- Ugentlige gruppesamtaler

Alle børn og unge, der er indskrevet i vores dagbehandlingstilbud, findes i Dyssegårdens målgruppe, som du kan læse mere om på www.dyssegaarden.dk.

”De har tid. De giver omsorg.
De giver plads til dig -
selv når du har det dårligt.”
- Tidligere beboer på Dyssegården

Avderødvej 32A, 2980 Kokkedal
dyssegaarden@dyssegaarden.dk
+45 48 20 78 00

V/KLINISK PSYKOLOG JOHN FALKENBERG
OMVENDTFAMILIEPLEJE.DK

også..... AKUT!

Omvendt Familiepleje Anbringelse i eget hjem

Jylland, Sjælland, Fyn og øer.

Omvendt Familiepleje tilbyder bl.a.:

- ✓ Døgndækket familiebehandling (24/7-indsatser i eget hjem)
- ✓ Videreudvikling og metodehjælp til fx forældre-barn-relationer
- ✓ Spædbørn
- ✓ Autisme
- ✓ Forældrekompetence
- ✓ Sikre barnets udvikling og trivsel under indsats
- ✓ Skriftlig dokumentation

Mød nogle af vores entusiaster i Omvendt Familiepleje:

Cecilie

Pædagog, familiebehandler.

Betina

Folkeskolelærer, spædbarnsspecialist, ADHD- og autismekonsulent, familiebehandler.

Sanne

Socialrådgiver, familiebehandler.
Specialist i børne- og ungdomspsykiatri.

John

Klinisk psykolog, stifter og indehaver af Omvendt Familiepleje.

Anbefaling / reference:

Silkeborg kommune:

Leder af Familie- og Ungekontakten
Suad Walid Sawan / sws@silkeborg.dk.

Lemvig kommune:

Børne og ungerådgiver
Anne Morell / Anne.Morell@lemvig.dk

Herning kommune:

Børne- og Ungerådgiver
Marianne Gregersen / marianne.gregersen@herning.dk

Alternativ til dyre anbringelser

Omvendt Familiepleje er et alternativ til dyre anbringelser.

24 timer i døgnet!

- ✓ Køn og identitet, psykiatriske diagnoser, selvforståelse: BL § 32, stk. 1
- ✓ Praktisk pædagogisk støtte: BL § 32, stk. 1., nr. 2
- ✓ Familiebehandling: BL § 32, stk. 1, nr. 5
- ✓ Kontaktperson: BL § 32, stk. 1, nr. 3
- ✓ Støtte i forbindelse med efterværn: BL § 114-116 Ungestøtte
- ✓ Alternativ til anbringelse: BL § 32, stk. 1, nr. 1
- ✓ Støtteophold/aflastning i hjemmet: BL § 32, stk. 1., nr. 7
- ✓ Skolevægring: BL § 32, stk. 1

Honorar: 650 kr./time, min. 3 timer.

Anbringelse i eget hjem – ring: +45 2097 0430
www.omvendtfamiliepleje.dk